

ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA PRIPRAVO NA DRUGI VAL COVID-19

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM PREDLOGA ZAKONA

V Uradnem listu RS, št. 19/20 z dne 12. 3. 2020, z veljavnostjo dne 12. 3. 2020 ob 18.00, je objavljena Odredba o razglasitvi epidemije COVID-19 na območju Republike Slovenije. Razglasitvi epidemije bolezni COVID-19 so sledile objave različnih pravnih aktov. Ti ukrepi v največji možni meri predstavljajo omejitev javnega življenja in javnega zbiranja ljudi na območju Republike Slovenije, s čimer nastajajo tudi posledice na področju gospodarstva, kmetijstva, gozdarstva, izpolnjevanja davčnih obveznosti, šibkejših družbenih skupin oziroma na vseh ravneh družbe.

Z Zakonom o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 49/20; v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP) so bili zaradi posledic epidemije določeni dodatni ukrepi, s katerimi se za čas trajanja ukrepov do 31. maja 2020, z možnostjo podaljšanja, preprečujejo oziroma blažijo negativne posledice virusa COVID-19 za državljanke in državljane (v nadaljnjem besedilu: državljane) ter gospodarstvo.

Z Zakonom o spremembah in dopolnitvah Zakona o interventnih ukrepih za zajezitev epidemije COVID-19 in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo (Uradni list RS, št. 61/20 z dne 30. 4. 2020, v nadaljnjem besedilu: ZIUZEOP-A) so se popravile nejasnosti iz ZIUZEOP, hkrati pa so se določili nekateri dodatni ukrepi za zajezitev epidemije in omilitev njenih posledic za državljane in gospodarstvo, na področju institucionalnega varstva, za ranljive skupine ljudi, določene delodajalce sezonske delavce in študente. Skladno s 20. členim ZIUZEOP ukrepi iz ZIUZEOP veljajo od 13. marca 2020 do 31. maja 2020. V primeru, če do 15. maja 2020 epidemija ni preklicana, se roki izteka ukrepov, ki so določeni do 31. maja 2020, podaljšajo za 30 dni.

Vlada je dopisni seji dne 14. 5. 2020 z Odlokom o preklicu epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) preklicala epidemijo nalezljive bolezni SARS-CoV-2 (COVID-19) z dnem 15. maj 2020 (Uradni list RS, št. 68/20 z dne 14. 5. 2020)

Sprejet je bil Zakon o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (ZIUOOPE), ki določa začasne ukrepe za omilitev in odpravo posledic epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2, za ohranitev delovnih mest in zagon gospodarstva. Zaradi prilagajanja na situacijo v povezavi s COVID-19 in gospodarstvom je treba sprejeti ukrepe za pripravo na drugi val covid-19.

Z zakonom se določajo začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic epidemije na področju dela, delovnih razmerij, štipendij in socialnega varstva.

Za ukrepe, vezane na epidemijo virusa COVID-19, je treba zagotoviti sredstva, ki jih ob pripravi proračuna države ni bilo mogoče načrtovati.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji

Glavni cilj predloga zakona je omiliti in odpraviti posledice epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 za državljane ter gospodarstvo z ukrepi na različnih področjih.

2.2 Načela

Predlog zakona ureja vsebino, povezano z nalezljive bolezni SARS-CoV-2. Predlog zakona sledi načelu varovanja zdravja in življenja ljudi ter zagotavljanja likvidnosti gospodarskim subjektom ter naslednjim načelom:

1. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram

Epidemija virusa COVID-19 je ves svet pahnila v popolnoma novo in nepredvidljivo situacijo, tako z vidika njenega trajanja ter posledic na družbo in posameznike ter njihov vrednostni sistem. V luči te negotovosti zakonodajalec nima le pravice, temveč tudi dolžnost, da zakonodajo prilagaja danim družbenim razmeram in jo tudi spreminja, če to narekujejo spremenjena družbena razmerja. Načelo prilagajanja prava družbenim razmeram se v teh družbenih razmerah torej kaže kot ključni element načela pravne države.¹

2. Načelo socialne države

Načelo socialne države daje zakonodajalcu pri zagotavljanju in uresničevanju socialne varnosti njegovih državljanov široko polje proste presoje. Načelo je povezano z načelom vzajemnosti in solidarnosti.²

3. Načelo zakonitosti

Načelo zakonitosti od državnih organov zahteva, da morajo njihova posamična dejanja temeljiti na zakonu ali na zakonitem predpisu (četrty odstavek 153. člena Ustave Republike Slovenije).

4. Načelo učinkovitosti

Nujni ukrepi, ki jih država sprejema za obvladovanje in zmanjševanje negativnih posledic epidemije virusa COVID-19 na prebivalstvo in gospodarstvo, morajo biti čim bolj učinkoviti.

5. Načelo ekonomičnosti postopka

Postopki dodeljevanja finančnih sredstev in spodbud se morajo voditi hitro, s čim manjšimi stroški in čim manjšo zamudo za stranke in druge udeležence v postopku.

6. Načelo solidarnosti

Zakonski ukrepi sledijo načelu solidarnosti in vzajemne pomoči med bolnimi in zdravimi.

7. Načelo transparentnosti

Zaradi preprečevanja zlorab so prejemniki finančnih vzpodbud zavezani k transparentnosti njihovega pridobivanja.

2.3 Poglavitne rešitve

Z zakonom se spreminjajo in dopolnjujejo začasni ukrepi za omilitev in odpravo posledic epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 na področju dela, delovnih razmerij in socialnega varstva. Poglavitne rešitve se nanašajo na:

- podaljšanje ukrepa čakanja na delo,

– ¹ Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-80/16, U-I-166/16, U-I-173/16 z dne 15. 3. 2018, 38. točka obrazložitve.

– ² Glej odločbo Ustavnega sodišča št. U-I-313/98 z dne 16. 3. 2000, 5. točka obrazložitve.

- določitev in plačilo nadomestila za odrejeno karanteno,
- ukrepi s področja institucionalnega varstva po Zakonu o socialnem varstvu,
- mobilna aplikacija za obveščanje o stikih z okuženimi.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA

Predlog zakona ima finančne posledice za državni proračun, in sicer v višini približno cca 370 mio eurov.

Predlog zakona nima vpliva na druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Finančna sredstva za izvajanje zakona so zagotovljena v sprejetem državnem proračunu.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOSTI PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

Interventni ukrepi držav na trgu dela zaradi upada gospodarske aktivnosti kot posledice širjenja virusa:

Italija

Od držav članic Evropske unije je trenutno najbolj prizadeta Italija. Italijanska vlada je 16. marca 2020 predstavila paket ukrepov v vrednosti 25 mrd evrov (od tega 20 mrd evrov neto zadolževanja, 1,1% BDP) kot prvi odziv na izbruh bolezni. Namen ukrepov je okrepitev zdravstvenega sistema, podpora podjetjem, zaposlenim in družinam ter ohranitev zaposlitev in dohodkov. Ukrepi bodo razširjeni, če bo situacija to narekovala. Sprejeti so bili naslednji ukrepi:

- Krepitev zdravstvenega sistema in civilne zaščite (v višini približno 3,2 mrd evrov): Omogočena je takojšnja zaposlitev dodatnih zdravnikov in medicinskega osebja, okrepitev vojaških medicinskih zmogljivosti in vključitev zasebnih bolnišnic v javno mrežo. Pravila dovoljujejo tudi zaseg zasebne lastnine za potrebe zdravstvenih ustanov. Urejeno je bilo skupno javno naročilo za medicinsko zaščitno opremo ter ventilatorjev.
- Ohranjanje zaposlitev in dohodkov (v višini približno 10,3 mrd evrov): Določena je okrepitev socialne varnostne mreže, še posebej začasno brezposelne. Samozaposleni bodo v marcu 2020 prejeli 600 evrov direktnih dohodkov, prav tako sezonski delavci, ki sicer nimajo dostopa do varnostne mreže. Družine lahko zaprosijo za moratorij na plačila hipotekarnih kreditov, starši lahko dobijo do 600 evrov za varstvo otrok, ali pa zaprosijo za dodatni starševski dopust v trajanju 12 dni, ki je plačan v višini 50% njihove redne plače. Javni zdravstveni sistem je zaposlil dodatnih 1.000 zdravnikov, zagotovljena pa so tudi sredstva za plačilo nadur za zdravstveno osebje in policijo.
- Zagotavljanje likvidnosti: Zagotovljenih je do 350 mrd evrov likvidnostnih sredstev za podjetja in gospodarstva (skupaj 5,1 mrd evrov). Sredstva so zagotovljena za vzvod za likvidnostne kredite za gospodarstvo, predvsem za mala in srednja podjetja. V odvisnosti od razvoja dogodkov bo morda višina razpoložljivih sredstev povečana in upravičenost do sredstev razširjena na vsa podjetja. Določen je moratorij na plačila kreditov in hipotek za mala in srednja podjetja, povečan sklad za garancije za mala in srednja podjetja ter zagotovljeno državno poroštvo za t.i. Cassa depositi e prestiti, ki omogoča likvidnost z multiplikatorjem 20, kar pomeni da 500 mio evrov porošstva zagotavlja sredstva v višini do

10 mrd evrov.

- Davčne ugodnosti: Določena je zamrznitev plačil davkov in davčne spodbude za zaposlene in podjetja v višini 1,6 mrd evrov. Davki in socialni prispevki za marec 2020 so bili zamrznjeni za večino zavezancev (za družbe z do 2 mio evrov prometa, družbe v prizadetih sektorjih, predvsem turizem, gostinstvo, kultura). Prispevki bodo lahko plačani v petih obrokih po prenehanju razmer. Davčni nadzori, pritožbeni postopki, sodni postopki in obveznosti za skladnost so zamrznjeni do junija. Določene so nove kategorije priznanih stroškov, predvsem za nakupe razkužil in zaščitne opreme ter krediti v višini donacij za boj proti virusu COVID-19.
- Vlada je potrdila tudi zagotovilo pomoči letalskemu prevozniku Alitalia.

Avstrija

Avstrijska vlada je napovedala paket pomoči za podjetja v skupni vrednosti 38 milijard EUR (9,5 % BDP). Zasnova je zelo fleksibilna in zajema širok nabor različnih politik. Za takojšnjo pomoč (stabilizacija zdravstvenega sistema, stimulacija trga dela, ohranjanje javnega reda in varnosti, ipd.) je namenjenih 4 mrd evrov. Ustanovljen bo sklad za pomoč samozaposlenim ter malim in srednjim podjetjem v višini 1 mrd evrov. Za mala in srednja podjetja je predviden tudi likvidnostni garancijski sklad v višini 10 mio evrov, za turistični sektor pa še 100 mio evrov garancij za podjetja, ki bodo utrpela znižanje dohodkov za več kot 15 %. Za kredite in izboljšanje likvidnosti bo namenjenih 9 mrd evrov, dodatnih 15 mrd evrov pa za nujno pomoč prizadetim podjetjem. Zvezna vlada podpira tudi raziskave na področju virusa COVID-19, zato bo 1 mio evrov namenjenih kratkoročnim raziskavam, dodatnih 13 mio evrov pa v obliki tveganega kapitala za podporo razvoja rešitev na podlagi temeljnih raziskav. Osebam, ki so v karanteni, bo plačo nadomestila zvezna vlada, in sicer za 10 dni. Osebe, ki morajo ostati doma zaradi varstva otrok, ki bi morali biti sicer vključeni v organizirano varstvo, bodo dobile nadomestilo v višini tretjine plače s strani zvezne vlade. Pouk in varstvo na vseh nivojih sta odpovedana do preklica, vsekakor pa vsaj do konca velikonočnih počitnic. Z obratovanjem je prenehala letalska družba Austrian Airlines, smučarska središča so zaprta, določene regije pa v karanteni (predvsem na Tirolskem). Vse trgovine, razen tistih, ki prodajajo nujne izdelke, in lekarne so zaprte, prav tako so zaprte restavracije in bari. Prepovedano je zbiranje oseb, ki ne živijo skupaj. Prav tako so prepovedani obiski v domovih za starejše občane in v bolnišnicah. Meje so zaprte za potnike, mogoč je tranzit, odprte pa so za tovorni promet. Razmišlja se tudi o prepovedi izvoza blaga, pri katerem se pojavljajo težave pri zagotavljanju potreb domačega trga. Na davčnem področju se zaradi zmanjšane gospodarske aktivnosti pričakuje znižanje dohodkov v višini 1,1 mrd evrov (cca 0,25% BDP), poleg tega pa se pričakuje znižanje oziroma zamik prihodkov zaradi zamika plačil osebnih in korporacijskih davkov, ki je predvideno v višini do 10 mrd evrov.

Nemčija

V Nemčiji je aktivirano pravilo izjeme, ki se nanaša na uzakonjeno zavoro javnega zadolževanja, ki je osnovana tako, da lahko zvezni vladi v izrednih in kriznih razmerah omogoča manevrski prostor pri omejitvi učinkov gospodarskih kriz oziroma se gospodarstvo preko ciljnih paketov pomoči lahko ponovno zažene. Zvezna vlada skupaj s federalnimi enotami vzpostavlja zaščitne ukrepe tako za zaposlene kot za gospodarske družbe z namenom zagotavljanja likvidnosti v zaostrenih gospodarskih razmerah. Splošno sporočilo vlade je, da je denarja za prebroditev krize dovolj in da bo porabljen za potrebne ukrepe.

Nemško gospodarstvo je izvozno usmerjeno zato so družbe prizadete tudi zaradi učinkov pandemije v drugih delih sveta. Pri pripravi ukrepov se ne zanašajo na ekonomske indikatorje, ker bodo na voljo šele v kasnejšem času, ampak upoštevajo predvsem trenutni padec povpraševanja in pretrganje mednarodnih dobavnih verig. Poleg ukrepov, ki so usmerjeni v gospodarstvo, je zvezno ministrstvo za zdravje dobilo dodatna sredstva v višini 1 mrd evrov za

boj proti virusu COVID-19, ministrstvo za izobraževanje in raziskave pa dodatnih 145 mio evrov za razvoj cepiv in ostalih ukrepov za zdravljenje. Za zaščito gospodarstva je pripravljen nabor ukrepov, ki temelji na štirih stebrih:

1. Zagotavljanje fleksibilnosti pri uporabi kompenzacije za zmanjšano število delovnih ur. Negotovost zaradi kratkoročne prekinitve trgovinskih tokov ne sme voditi v brezposelnost. Uporablja se preizkušena metoda kompenzacije delovnih ur, pri kateri pa so olajšani pogoji za pridobitev pravic. Zvezna vlada krije tudi vse prispevke za socialno varstvo.
2. Davčni ukrepi so usmerjeni v likvidnost. Davčni organi so prejeli splošno navodilo, da se pogoji za odobritev odloga plačila davka v primerih, ko bi plačilo oziroma izterjava vodila v zaostreno finančno situacijo, ne interpretirajo strogo. Glede na zmanjšano gospodarsko aktivnost se ne pričakuje enakega nivoja dohodkov kot v preteklem letu, zato je poenostavljen postopek za znižanje akontacij davka. V primerih, da je neplačilo povezano s posledicami pandemije, je izterjava zamrznjena do konca leta 2020, hkrati pa so odpisane tudi obresti in kazni za to obdobje.
3. Miliardni ščit za podjetja: gospodarska situacija v kateri so se znašla podjetja ni njihova krivda, ampak je posledica pretrganih dobavnih verig in občutnega zmanjšanja povpraševanja v več sektorjih, hkrati pa operativnih stroškov ni mogoče znižati, vsekakor ne na kratek rok. Novi ukrepi, ki bodo zagotavljali likvidnost gospodarstvu, so neomejeni. Njihova višina bo prilagojena potrebam. V prvem koraku bodo razširjeni obstoječi programi likvidnostnih pomoči, da bo podjetjem omogočen dostop do poceni posojil. Za garancijske banke (Bürgschaftsbanken) je garancijski limit podvojen na 2,5 mio evrov, zvezna vlada pa povečuje svojo udeležbo pri tveganju za 10%. Garancijske v višini do 250.000 evrov bodo lahko banke sprejemale samostojno in v zelo kratkem času, do 3 dni. Do velikih sindiciranih garancijskih programov bodo upravičena podjetja iz vseh regij (do sedaj samo iz slabše razviti), spodnja meja je določena v višini 50 mio evrov, garancijska udeležba pa je mogoča do višine 80%. Ti ukrepi so bili priglašeni tudi EK v okviru državnih pomoči.
4. Zadnji steber predstavljajo ukrepi za okrepitev evropske kohezije in usklajen odziv držav članic ter evropskih institucij, predvsem Evropske centralne banke in Evropske investicijske banke.

Hrvaška

Hrvaška vlada je sprejela 63 ukrepov za spodbujanje gospodarstva v času epidemije v skupni vrednosti več kot 30 milijard kun, ki bodo namenjeni predvsem ohranjanju delovnih mest in likvidnosti podjetij. Ukrepi so namenjeni predvsem najbolj prizadetim sektorjem, kot je na primer turizem, ter malim in srednjim podjetjem. Davčni ukrepi določajo odlog oziroma obročno plačilo korporacijskih in osebnih davkov ter prispevkov za socialno varnost. V tem času ne tečejo ne obresti ne zastaralni roki. Ukrep velja 3 mesece z možnostjo podaljšanja za nadaljnje 3 mesece. Fizičnim osebam bo omogočeno hitrejše vračanje preplačane dohodnine za leto 2019. Vse donacije za samozaposlene ali pravne osebe, ki so namenjene olajševanju posledic zaradi virusa COVID-19, so izvzete iz obdavčljivih dohodkov. Za ohranitev zaposlitev bo delodajalcem za vsakega delavca izplačana minimalna neto plača v višini 3.250 kun, delodajalci pa lahko izplačajo tudi dodatni del plače, k čemur jih z ukrepi spodbuja vlada. Določeno je podaljšanje ureditve za stalne sezonske delavce. Za zagotavljanje likvidnosti bodo na voljo brezobrestna posojila lokalnim skupnostim, Zavodu za zdravstveno varstvo in Državnemu pokojninskemu zavodu. Obstoječa posojila Hrvaške banke za obnovo in razvoj je mogoče reprogramirati z vključitvijo moratorija na plačilo glavnice. V sodelovanju s komercialnimi bankami je omogočeno hitro odobravanje poroštev in posojil za gospodarske

družbe za financiranje plač in operativnih stroškov, z zapadlostjo do treh let. Komercialne banke in davčna uprava bodo uvedle trimesečno mirovanje prisilnih izterjav zapadlih plačil nasproti vsem dolžnikom (pravnim in fizičnim osebam). Vlada bo zagotovila interventni odkup živine, poljščin, zelenjave in sadja za zagotovitev preskrbe in za podporo kmetijskemu sektorju. Organizirano je javno naročilo za nakup dezinfekcijskih sredstev, čistil in zaščitne opreme od potencialno ogroženih proizvajalcev in njihova vključitev v strateške rezerve. V turističnem sektorju so zamrznjena vsa plačila turističnih taks in koncesij za uporabo naravnih virov. Za ta sektor je predvidena tudi posebna kreditna linija za zagotavljanje likvidnosti.

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravom EU.

6. PRESOJA POSLEDIC, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

6.1 Presoja administrativnih posledic

a) v postopkih oziroma poslovanju javne uprave ali pravosodnih organov:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

b) pri obveznostih strank do javne uprave ali pravosodnih organov:

Za upravičence do ugodnosti po tem zakonu so predvidene dodatne administrativne obveznosti.

6.2 Presoja posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki, in sicer za:

Zakon nima posledic za okolje, vključno s prostorskimi in varstvenimi vidiki.

6.3 Presoja posledic za gospodarstvo:

Predlog zakona bo imela pozitivne posledice na gospodarstvo, saj upravičencem omogoča omilitev posledic epidemije virusa COVID-19.

6.4 Presoja posledic za socialno področje:

S predlogom zakona se izboljšuje položaj širšega kroga upravičencev, med drugim tudi na področju uporabnikov institucionalnega varstva starejših.

6.5 Presoja posledic za dokumente razvojnega načrtovanja:

Predlog zakona ne vpliva na dokumente razvojnega načrtovanja.

6.6 Presoja posledic za druga področja

Predlog zakona ne vpliva na druga področja.

6.7 Izvajanje sprejetega predpisa:

- Predstavitev sprejetega zakona:

Za izvajanje zakona so pristojna ministrstva in drugi državni organi, na delovnih področjih katerih se sprejemajo ukrepi.

- Spremljanje izvajanja sprejetega predpisa:

Izvajanje zakona spremljajo vsebinsko pristojna ministrstva po področjih.

6.8 Druge pomembne okoliščine v zvezi z vprašanji, ki jih ureja predlog zakona

/

7. PRIKAZ SODELOVANJA JAVNOSTI PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA:

Predlog zakona ni bil objavljen na spletnih naslovih.

Ker gre za predlog zakona po nujnem postopku, sodelovanje javnosti pri pripravi predloga zakona ni potrebno.

8. PODATEK O ZUNANJEM STROKOVNJAKU OZIROMA PRAVNI OSEBI, KI JE SODELOVALA PRI PRIPRAVI PREDLOGA ZAKONA, IN ZNESKU PLAČILA ZA TA NAMEN

Pri pripravi predloga zakona zunanji strokovnjaki niso sodelovali.

9. NAVEDBA, KATERI PREDSTAVNIKI PREDLAGATELJA BODO SODELOVALI PRI DELU DRŽAVNEGA ZBORA IN DELOVNIH TELES:

- Janez Cigler Kralj, minister za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Mateja Ribič, državna sekretarka, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- mag. Cveto Uršič, državni sekretar, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,

II. BESEDILO ČLENOV

ZAKON O INTERVENTNIH UKREPIH ZA PRIPRAVO NA DRUGI VAL COVID-19

I. DEL SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen (vsebina zakona)

(1) S tem zakonom se določajo začasni ukrepi za pripravo na drugi val COVID-19 na področju dela in delovnih razmerij, štipendij, zdravstva in socialno varstvenih zavodov.

(2) S tem zakonom se zaradi omilitve in odprave posledic epidemije za gospodarstvo in javne finance odstopa od določb:

- Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20),
- Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13, 99/13 – ZUPJS-C, 8/16, 61/17 – ZUPŠ in 31/18),
- Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10, 40/12 – ZUJF, 21/13, 63/13, 100/13, 32/14 – ZPDZC-1, 47/15 – ZZSDT, 55/17, 75/19 in 11/20 – odl. US).

II. DEL ZAČASNI UKREPI

1. Povračilo nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo

2. člen (namen podpore in upravičenci)

(1) Pravico do ukrepa delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo lahko uveljavlja vsak delodajalec v Republiki Sloveniji, ki jim začasno ne more zagotavljati dela zaradi posledic epidemije, razen:

- neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna občine, katerega delež prihodkov iz javnih virov je bil v letu 2019 višji od 70 %,
- delodajalec, ki opravlja finančno ali zavarovalniško dejavnost, ki spada v skupino K po standardni klasifikaciji dejavnosti, in ima več kot deset zaposlenih na dan 13. marca 2020,
- tuja diplomatska predstavništva in konzulati, mednarodne organizacije, predstavništva mednarodnih organizacij ter institucije, organi in agencije Evropske unije v Republiki Sloveniji.

(2) Do ukrepa iz prejšnjega odstavka so upravičeni tudi tisti delodajalci, ki ne izpolnjujejo in ne dosežejo pogoja iz tretjega odstavka tega člena in imajo status humanitarne organizacije po Zakonu o humanitarnih organizacijah (Uradni list RS, št. 98/03 in 61/06 – ZDru-1) ali status invalidske organizacije po Zakonu o invalidskih organizacijah (Uradni list RS, št. 108/02 in 61/06 – ZDru-1).

(3) Do ukrepa so upravičeni tisti delodajalci, ki jim bodo po njihovi oceni prihodki v letu 2020 zaradi epidemije upadli za več kot 10 % glede na leto 2019. Če niso poslovali v celotnem letu 2019 oziroma 2020, so do ukrepa upravičeni tudi tisti delodajalci, ki se jim bodo povprečni mesečni prihodki v letu 2020 zaradi epidemije znižali za več kot 10 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2019. Če v letu 2019 niso poslovali, so do ukrepa upravičeni tudi tisti delodajalci, ki se jim bodo povprečni mesečni

prihodki v letu 2020 zaradi epidemije znižali za več kot 10 % glede na povprečne mesečne prihodke v letu 2020 do 12. marca 2020. Če pogoji iz tega odstavka ob predložitvi letnih poročil za leto 2020 ne bodo doseženi, upravičenec vrne prejeta sredstva na podlagi ukrepa.

(4) Prihodki iz prejšnjega odstavka so čisti prihodki od prodaje, ugotovljeni po pravilih o računovodenju, ter nadomestila iz zavarovanja za starševsko varstvo.

3. člen (omejitev)

(1) Delodajalec iz prejšnjega člena lahko napoti posameznega delavca na začasno čakanje na delo najdlje do 31. julija 2020.

(2) Vlada Republike Slovenije lahko ukrep iz prejšnjega člena s sklepom največ dvakrat podaljša za obdobje enega meseca, vendar ne dlje kot do 30. septembra 2020.

4. člen (pravice in obveznosti delavcev)

(1) Delavec, ki je napoten na začasno čakanje na delo in delodajalec zanj prejema povračilo izplačanega nadomestila plače, ohrani vse pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, razen tistih, ki so drugače urejene s tem zakonom.

(2) Delavec ima v času začasnega čakanja na delo po tem zakonu dolžnost, da se na zahtevo delodajalca vrne na delo do sedem delovnih dni v tekočem mesecu. Delodajalec mora o tem predhodno obvestiti Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

(3) Če je bila plača delavca znižana zaradi določitve krajšega polnega delovnega časa pri delodajalcu, se za določitev osnove za nadomestilo plače za čas začasnega čakanja na delo upošteva plača ali osnova za nadomestilo plače v zadnjih treh mesecih pred določitvijo krajšega polnega delovnega časa.

(4) Če delavec v dogovoru z delodajalcem v času začasnega čakanja na delo izrabi pravico do letnega dopusta, ima za čas izrabe letnega dopusta pravico do nadomestila plače v skladu z zakonom, ki ureja delovna razmerja.

(5) Delodajalec delavca pisno napoti na začasno čakanje na delo. V pisnem napotilu določi čas začasnega čakanja na delo, možnosti in način poziva delavcu, da se predčasno vrne na delo, ter višino nadomestila plače.

5. člen (višina nadomestila plače)

(1) Delavec ima v času začasnega čakanja na delo pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(2) Nadomestilo plače, določeno v skladu s prejšnjim odstavkom, ne sme biti nižje od minimalne plače v Republiki Sloveniji.

(3) Ne glede na zakon, ki ureja delovna razmerja, za čas trajanja začasnih ukrepov iz tega zakona velja za vse delavce, ki delajo pri delodajalcih iz 2. člena tega zakona, višina nadomestila plače, določena s prvim in drugim odstavkom tega člena, če ta zakon ne določa drugače.

6. člen (delavci s pravicami iz socialnih zavarovanj)

(1) Če je delavec ob napotitvi na začasno čakanje na delo upravičen do odsotnosti z dela ali med trajanjem začasnega čakanja na delo pridobi pravico do odsotnosti z dela na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu ter do ustreznega nadomestila plače ali plačila prispevkov, se nadomestilo plače iz prejšnjega člena v tem času ne izplačuje.

(2) Če je delavec ob napotitvi na začasno čakanje na delo ali med trajanjem začasnega čakanja na delo upravičen do dela s krajšim delovnim časom in prejema delno nadomestilo na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali je upravičen do dela s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu, se nadomestilo plače iz prejšnjega člena v tem času izplačuje v sorazmernem delu, delavec pa zadrži pravico do prejemkov oziroma plačila prispevkov iz socialnih zavarovanj po teh predpisih, kot da bi delal.

7. člen

(višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače)

(1) Višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače iz 5. člena tega zakona s strani Republike Slovenije znaša 80 % nadomestila plače in je omejena z višino najvišjega zneska denarnega nadomestila za primer brezposelnosti, določenega v zakonu, ki ureja trg dela. V 80 % nadomestila plače, ki ga krije Republika Slovenija, je vključeno nadomestilo plače in prispevki za vsa socialna zavarovanja.

(2) Višina delnega povračila izplačanega nadomestila plače iz 5. člena tega zakona s strani Republike Slovenije ne sme presegati 80 % vrednosti izplačanega nadomestila plače, zato delodajalec krije preostalo višino povračila do 20 % nadomestila plače in prispevkov.

(3) Delodajalec, ki je neposredni ali posredni uporabnik proračuna Republike Slovenije oziroma proračuna občine, katerega delež prihodkov iz javnih virov je bil v letu 2019 nižji od 70 %, lahko uveljavlja povračilo nadomestila plače le v višini deleža, ki je enak deležu njegovih prihodkov iz nejavnih virov.

8. člen

(postopek in način uveljavljanja povračila nadomestila plače)

(1) Delodajalec uveljavi pravico do povračila izplačanih nadomestil plače po tem zakonu z vlogo, ki jo vloži v elektronski obliki pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje v osmih dneh od napotitve delavca na začasno čakanje na delo, vendar najpozneje do 31. julija 2020 oziroma v primeru podaljšanja iz drugega odstavka 3. člena tega zakona do 31. avgusta 2020 oziroma do 30. septembra 2020.

(2) Pravice do povračila izplačanih nadomestil plače iz prejšnjega odstavka ne more uveljavljati delodajalec:

- ki ne izpolnjuje obveznih dajatev in drugih denarnih nedavčnih obveznosti v skladu z zakonom, ki ureja finančno upravo, ki jih pobira davčni organ, če ima neplačane zapadle obveznosti na dan vložitve vloge. Šteje se, da delodajalec ne izpolnjuje obveznosti iz te alineje tudi, če na dan oddaje vloge ni imel predloženih vseh obračunov davčnih odtegljajev za dohodke iz delovnega razmerja za obdobje zadnjih petih let do dne oddaje vloge;

- če je nad njim uveden postopek stečaja.

(3) Vlogi iz prvega odstavka tega člena za delavca na začasnem čakanju na delo delodajalec priloži oceno upada prihodkov, za pravilnost katere kazensko in materialno odgovarja, ter dokazila o napotitvi delavcev na začasno čakanje na delo zaradi začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(4) Delodajalec, katerega zaposlitve so neposredno ali posredno sofinancirane iz proračuna Republike Slovenije preko posebnih programov in lahko uveljavlja povračilo nadomestila plače le v višini razlike med polnim sofinanciranjem in siceršnja subvencijo, v vlogi navede delež financiranja iz proračuna Republike Slovenije v letu 2019.

(5) Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje odloči o vlogi v 15 dneh od vložitve vloge s sklepom.

(6) Sklep o povračilu izplačanih nadomestil plače mora zlasti vsebovati predmet, osnovo za izračun nadomestil plače, način izračuna povračila nadomestil plače, višino povračila nadomestil plače, vsebino zahtevkov za povračilo nadomestil plače in njihovih prilog, razloge za zavrnitev zahtevka za povračilo, rok za izplačilo, obdobje vračanja sredstev, spremljanje in poročanje, sankcije za kršitev sklepa ter nadzor nad njegovim izvajanjem.

(7) Delno povračilo nadomestila plače, razen za delavce, za katere plačilo nadomestila plače ne bremeni delodajalca, se delodajalcu izplačuje mesečno, v sorazmernem deležu ali v celoti, in sicer deseti dan meseca, ki sledi mesecu izplačila nadomestila plače po tem zakonu.

(8) Delodajalcu pripada povračilo nadomestila plače za dejansko mesečno oziroma tedensko obveznost, za prazničen in drug dela prost dan, določen z zakonom, če bi delavec na ta dan dejansko delal.

9. člen

(izvajanje nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem nadomestil plače ter izvajanjem sklepa)

(1) Delodajalec, ki uveljavi povračilo nadomestil plač, mora Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje omogočiti administrativni in finančni nadzor nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti. V primeru nadzora na kraju samem mora Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje omogočiti vpogled v računalniške programe, listine in postopke v zvezi z izvajanjem tega zakona.

(2) Za potrebe izplačevanja povračil nadomestil plače in izvajanja nadzora ima Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pravico brezplačno pridobivati podatke o delavcih na začasnem čakanju na delo iz zbirke podatkov od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, upravljalca Centralnega registra prebivalstva ter Finančno upravo Republike Slovenije (v nadaljnjem besedilu: FURS), in sicer:

- osebno ime,
- EMŠO,
- davčna številko,
- zavarovalno podlago ter
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih za socialno varnost.

(3) Za namen izvajanja nadzora nad izpolnjevanjem sklepa ima Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pravico tudi neposredno od delodajalca pridobivati dokazila in listine, iz katerih je razviden način uveljavljanja pravic po tem zakonu, na katerih mora delodajalec prekriti oziroma iz katerih mora izločiti tiste dele listin, ki niso nujni za ugotovitev razloga prenehanja zaposlitve in za vročitev takšne listine.

(4) Podatki, ki jih pridobi Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje na podlagi tega zakona, se ne smejo pošiljati tretjim osebam, hranijo pa se deset let po njihovi pridobitvi, razen v anonimizirani obliki za raziskovalne namene.

(5) Po preteku roka hrambe iz prejšnjega odstavka se podatki blokirajo in obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

(6) Po blokiranju v skladu s prejšnjim odstavkom se podatki iz drugega odstavka tega člena hranijo 30 let.

10. člen

(obveznost delodajalca)

(1) V obdobju prejemanja povračila izplačanih nadomestil plače v skladu z 7. členom tega zakona mora delodajalec delavcem izplačevati nadomestila plače.

(2) V obdobju iz prejšnjega odstavka delodajalec ne sme odrejati nadurnega dela, če to delo lahko opravi z delavci na začasnem čakanju na delo.

(3) Če delodajalec delavca pozove, da se vrne na delo, o tem predhodno obvesti Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

(4) Če delodajalec ravna v nasprotju s prvim, drugim ali tretjim odstavkom tega člena, mora prejeta sredstva vrniti v celoti.

(5) Delodajalec, ki prejema ali je prejemal sredstva v skladu s tem zakonom, mora prejeta sredstva vrniti v celoti, če začne postopke likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v obdobju:

- prejemanja sredstev in
- po prenehanju prejemanja sredstev, ki je enako obdobju prejemanja sredstev.

(6) Delodajalec ne sme odpustiti delavca v času prejemanja nadomestila plače.

11. člen (inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem 2. do 11. člena tega zakona opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za delo v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor.

12. člen (pogoji dodelitve državne pomoči za ukrep delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo)

(1) Ukrep iz tega poglavja se izvaja v skladu s točko 3.10 Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20. 3. 2020, str. 1 in sprememba UL C št. 112 I z dne 4. 4. 2020, str. 1).

(2) Skupni znesek sofinanciranja istih upravičenih stroškov, ki se financirajo tudi iz drugih javnih virov, ne sme preseči omejitev, določenih s tem zakonom.

(3) Subvencija se lahko kombinira tudi z drugimi ukrepi za podporo ohranjanju delovnih mest, če kombinirana podpora ne povzroči prekomernega nadomestila za stroške plač posameznega delavca.

2. Nadomestilo plač delavcem zaradi odrejene karantene

13. člen (upravičeni delodajalec)

(1) Delavci, ki zaradi odrejene karantene v skladu z zakonom, ki ureja nalezljive bolezni, ne morejo opravljati dela, so upravičeni do nadomestila plače.

(2) Pravico do povračila izplačanih nadomestil plače delavcem, ki zaradi odrejene karantene ne morejo opravljati dela, lahko uveljavlja delodajalec v skladu s predpisi, ki urejajo delovna razmerja, če izjavi, da ne more organizirati dela na domu za delavce, ki jim je bila odrejena karantena.

14. člen (časovna omejitev)

Če je delavcu odrejena karantena, prejema nadomestilo plače iz tega razloga za obdobje, za katero je bila odrejena karantena.

15. člen
(pravice in obveznosti delavcev)

(1) Delavec, ki mu je bila odrejena karantena ob prehodu meje in zaradi tega ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, ima pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer višje sile.

(2) Delavec, ki mu je bila odrejena karantena zaradi stika z okuženo osebo in zaradi tega ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, ima pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

(3) Razlog za odreditev karantene mora biti razviden iz odločbe o odreditvi karantene.

(4) Delavec, ki mu je bila odrejena karantena, mora najpozneje v treh delovnih dneh od odreditve karantene obvestiti delodajalca, da mu je bila odrejena karantena in o razlogih, iz katerih mu je bila karantena odrejena.

(5) Delavec, ki mu je bila odrejena karantena, mora najpozneje v treh delovnih dneh od prejema odločbe o odreditvi karantene le-to posredovati delodajalcu.

16. člen
(delavci s pravicami iz socialnih zavarovanj)

(1) Če je delavec ob odrejeni karanteni upravičen do odsotnosti z dela ali med odrejeno karanteno pridobi pravico do odsotnosti z dela na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu ter do ustreznega nadomestila plače ali plačila prispevkov, se nadomestilo plače iz prvega odstavka prejšnjega člena v tem času ne izplačuje.

(2) Če je delavec ob odrejeni karanteni ali med trajanjem odrejene karantene uveljavil oziroma je upravičen do dela s krajšim delovnim časom in prejema delno nadomestilo na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju ali je upravičen do dela s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali starševskem varstvu, se nadomestilo plače iz prvega odstavka prejšnjega člena v tem času izplačuje v sorazmernem delu, delavec pa zadrži pravico do prejemkov oziroma plačila prispevkov iz socialnih zavarovanj po navedenih predpisih, kot da bi delal.

17. člen
(uveljavljanje pravice delodajalca do povračila nadomestila plače)

(1) Delodajalec uveljavi pravico do povračila izplačanih nadomestil plače z vlogo, ki jo vloži v elektronski obliki pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje v tridesetih dneh od pričetka odsotnosti delavca zaradi odrejene karantene.

(2) Vlogi iz prejšnjega odstavka za delavca, ki zaradi odrejene karantene ne more opravljati dela v skladu s sklenjeno pogodbo o zaposlitvi, delodajalec pa zanj ne more organizirati dela na domu, delodajalec priloži kopijo odločbe o odreditvi karantene ministra, pristojnega za zdravje, in izjavo, iz katere izhaja, da za delavca ni mogoče organizirati dela na domu.

(3) Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje odloči o vlogi po določbah zakona, ki ureja splošni upravni postopek.

(4) Na podlagi odločbe o priznanju pravice do povračila izplačanih nadomestil plače, sklene Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje z delodajalcem pogodbo o povračilu izplačanih nadomestil plače, v kateri se določijo medsebojna razmerja, obveznosti in odgovornosti.

(5) Pogodba o povračilu izplačanih nadomestil plače mora zlasti vsebovati predmet, osnovo za izračun nadomestil plače, način izračuna povračila nadomestil plače, višino povračila nadomestil plače, vsebino zahtevkov za povračilo nadomestil plače in njihovih prilog, razloge za zavrnitev zahtevka za povračilo, rok za izplačilo, obdobje vračanja sredstev, spremljanje in poročanje, sankcije za kršitev pogodbe ter nadzor nad njenim izvajanjem.

18. člen

(višina in izplačilo povračila izplačanih nadomestil plače)

(1) Izplačana nadomestila plač delavcev, ki zaradi odrejene karantene ne morejo opravljati dela, Republika Slovenija povrne v celoti.

(2) Povračilo nadomestila plače zaradi odrejene karantene, razen za delavce, za katere plačilo nadomestila plače ne bremeni delodajalca, se delodajalcu izplačuje mesečno, v sorazmernem deležu ali v celoti, in sicer zadnji dan meseca, ki sledi mesecu izplačila nadomestila plače po tem zakonu.

(3) Delodajalcu pripada nadomestilo zaradi odrejene karantene za dejansko mesečno oziroma tedensko obveznost, za praznične in druge dela proste dni, določene z zakonom.

(4) Zavod delodajalcu ne poravna obračunanih nadomestil plače, če jih ta ni izplačal delavcem, ki so bili do njih upravičeni.

19. člen

(obveznosti delodajalca)

(1) V obdobju prejemanja povračila izplačanih nadomestil plače v skladu s prejšnjim členom mora delodajalec delavcem izplačevati neto nadomestila plače in poravnati prispevke za obvezna socialna zavarovanja.

(2) Če delodajalec ravna v nasprotju s prejšnjim odstavkom, mora prejeta sredstva v celoti vrniti.

20. člen

(časovno uveljavljanje delnega povračila nadomestil plače delavcem)

Upravičenost do povračila nadomestil plače zaradi odrejene karantene traja najdlje do 30. septembra 2020.

21. člen

(zagotavljanje sredstev iz proračuna Republike Slovenije)

Sredstva za povračilo nadomestil plače se zagotavljajo v proračunu Republike Slovenije.

22. člen

(izvajanje nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem nadomestil plače ter izvajanjem pogodbe)

(1) Delodajalec, ki uveljavi povračilo nadomestil plač, mora Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje omogočiti administrativni in finančni nadzor nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti. V primeru nadzora na kraju samem, mora Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje omogočiti vpogled v računalniške programe, listine in postopke v zvezi z izvajanjem tega zakona.

(2) Za potrebe izplačevanja povračil nadomestil plače in izvajanja nadzora, ima Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pravico brezplačno pridobivati podatke o delavcih, ki jim je odrejena karantena, iz zbirk podatkov od Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije, upravljavca Centralnega registra prebivalstva ter Finančne uprave Republike Slovenije, in sicer:

- osebno ime,
- enotno matično številko občana,
- davčno številko,
- zavarovalno podlago ter
- podatke o izplačanih plačah in plačanih prispevkih.

(3) Za namene izvajanja nadzora nad izpolnjevanjem pogodbenih obveznosti delodajalca ima Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pravico tudi neposredno od delodajalca pridobivati dokazila in listine, iz katerih je razviden način uveljavljanja pravic po tem zakonu, na katerih mora delodajalec prekriti oziroma iz katerih mora izločiti tiste dele listin, ki niso nujni za ugotovitev razloga prenehanja zaposlitve in za vročitev takšne listine.

(4) Podatki, ki jih pridobi Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje na podlagi tega zakona, se ne smejo pošiljati tretjim osebam, hranijo pa se deset let po pridobitvi, razen v anonimizirani obliki za raziskovalne namene.

(5) Po preteku roka hrambe iz prejšnjega odstavka se podatki blokirajo in nadalje obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

(6) Po blokiranju po prejšnjem odstavku se podatki iz četrtega odstavka tega člena hranijo 30 let.

23. člen (inšpekcijski nadzor)

Inšpekcijski nadzor nad izvajanjem določb tega podpoglavja opravlja Inšpektorat Republike Slovenije za delo v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor.

3. Obdelava osebnih podatkov

24. člen (obdelava identifikacijskih osebnih podatkov)

Če je obdelava identifikacijskih osebnih podatkov ter tudi lokacijskih osebnih podatkov s področja elektronskih komunikacij, ki se nanašajo na določenega posameznika, nujno potrebna za varovanje življenja, telesa ali zdravja ljudi, se lahko ti podatki začasno obdelujejo ne glede na to, da za obdelavo njegovih osebnih podatkov ni druge zakonite pravne podlage, vendar le za obdobje, ko je temu posamezniku posamično in začasno omejena osebna svoboda zaradi ukrepov, sprejetih na podlagi zakona, ki ureja nalezljive bolezni.

25. člen
(izjema glede vročitve)

(1) Ne glede na določbe zakona, ki ureja splošni upravni postopek, se lahko vročitev odločbe o karanteni, ki je odrejena na podlagi Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, št. 33/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/20 – ZIUZEOP) opravi osebno ali na elektronski naslov, ki ga je navedla oseba, ki ji je bila odreja karantena. Vročitev velja za opravljeno, ko je oseba prejela odločbo osebno ali na elektronski naslov.

(2) Ministrstvo za zdravje vodi evidenco izdanih odločb o karanteni. Evidenca vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime,
- datum rojstva,
- stalno in začasno bivališče,
- čas trajanja odreditve karantene,
- kraj prestajanja karantene in
- podatke o pravnomočnosti odločbe o karanteni.

(3) Zdravstveni inšpektorat Republike Slovenije in Policija lahko dostopata do evidence izdanih odločb o karanteni.

4. Mobilna aplikacija za obveščanje o stikih z okuženimi z virusom SARS-CoV-2 in osebami, ki jim je bila odrejena karantena

26. člen
(mobilna aplikacija)

Zaradi preprečevanja širjenja nalezljive bolezni COVID-19 se vzpostavi in zagotavlja delovanje mobilne aplikacije za obveščanje oseb o stikih z okuženimi z virusom SARS-CoV-2 in osebami, ki jim je bila odrejena karantena (v nadaljnjem besedilu: mobilna aplikacija).

27. člen
(namen)

Namen vzpostavitve in delovanja mobilne aplikacije je:

- varovanje zdravja in življenja ljudi;
- obveščanje uporabnikov mobilne aplikacije, da obstaja nevarnost, da bi se okužili z virusom SARS-CoV-2 zaradi dejstva, da so bili v bližini drugega uporabnika te mobilne aplikacije, ki je bil pozitiven na virus SARS-CoV-2 oziroma mu je bila odrejena karantena oziroma samoizolacija;
- ozaveščanje uporabnikov mobilne aplikacije o simptomih virusa SARS-CoV-2 (povišana telesna temperatura, kašelj, težko dihanje) in ukrepih za boj proti širjenju nalezljive bolezni COVID-19;
- priporočanje uporabnikom mobilne aplikacije, da v primeru očitnih simptomov, značilnih za okužbo z virusom SARS-CoV-2, takoj vzpostavijo telefonski stik z izbranim osebnim zdravnikom ali službo nujne medicinske pomoči.

28. člen
(odgovorno ministrstvo)

(1) Za vzpostavitev in delovanje mobilne aplikacije je odgovorno ministrstvo, pristojno za javno upravo.

(2) Minister, pristojen za javno upravo, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi datum vzpostavitve delovanja mobilne aplikacije.

29. člen

(prostovoljnost in brezplačnost)

(1) Mobilno aplikacijo uporabniki namestijo in uporabljajo prostovoljno in brezplačno.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek mora oseba, ki je uporabnik primerne pametnega telefona in ji je bila odrejena karantena ali je potrjeno pozitivna na virus SARS-CoV-2, mobilno aplikacijo namestiti tako, da je vanjo mogoče vnesti naključno kodo iz 31. člena tega zakona.

30. člen
(zasnova mobilne aplikacije)

(1) Mobilna aplikacija je zasnovana tako, da za namene iz 27. člena tega zakona omogoča anonimno beleženje podatkov o stikih med uporabniki mobilne aplikacije, kot so določeni v skladu s 32. členom tega zakona, in obveščanje uporabnikov o stikih z drugimi uporabniki mobilne aplikacije, ki so pozitivni na virus SARS-CoV-2 oziroma jim je bila odrejena karantena, ne sme pa omogočati identifikacije uporabnika, zbiranja podatkov o njegovi lokaciji in njegovih drugih osebnih podatkov.

(2) Z namenom zagotavljanja anonimnosti uporabnika mobilna aplikacija uporabniku ob njeni namestitvi dodeli naključno identifikacijsko kodo.

31. člen
(vnos podatkov)

(1) Uporabnik mobilne aplikacije, ki je pozitiven na virus SARS-CoV-2, v mobilni aplikaciji označi, da je pozitiven na virus SARS-CoV-2, za kar potrebuje naključno kodo za enkratno uporabo, ki jo prejme skupaj z rezultati testa, iz katerih izhaja, da je pozitiven na virus SARS-CoV-2.

(2) Uporabnik mobilne aplikacije, ki mu je bila odrejena karantena, v mobilni aplikaciji označi, da mu je bila odrejena karantena, za kar potrebuje naključno kodo za enkratno uporabo, ki jo prejme skupaj z odločbo o odreditvi karantene.

(3) Ko uporabnik v skladu s prvim odstavkom tega člena v mobilni aplikaciji označi, da je pozitiven na virus SARS-CoV-2, mu mobilna aplikacija omogoči tudi vnos datuma začetka simptomov.

32. člen
(upoštevni stiki)

Minister, pristojen za zdravje, na podlagi strokovnih izhodišč Nacionalnega inštituta za javno zdravje, predpiše oddaljenost in trajanje stikov med uporabniki, ki sta potrebna, da mobilna aplikacija zabeleži stik z drugim uporabnikom mobilne aplikacije, ter obdobje, za katero se obvešča o stikih z okuženo osebo oziroma osebo, ki ji je bila odrejena karantena.

33. člen
(hranjenje podatkov)

Podatki o stikih med uporabniki mobilne aplikacije, kot so določeni v skladu s prejšnjim členom, se po 15 dneh od njihovega zabeleženja samodejno izbrišejo.

34. člen
(trajanje ukrepa)

Ukrep iz tega poglavja velja do prenehanja razlogov zanj, kar ugotovi Vlada Republike Slovenije s sklepom, ki ga objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

5. Zagotavljanje spoštovanja tranzita oseb čez Republiko Slovenijo

35. člen

(evidenca oseb, ki potujejo v tranzitu čez Republiko Slovenijo)

(1) Osebam, ki se jim vstop v Republiko Slovenijo sicer ne bi dovolil, se vstop dovoli za potovanje z namenom tranzita, vendar le osebam za katere se upravičeno domneva, da bodo lahko kljub ukrepom sosednjih držav zapustile ozemlje Republike Slovenije oziroma nadaljevale pot v sosednje države.

(2) Oseba, ki vstopa v Republiko Slovenijo z namenom tranzita čez ozemlje Republike Slovenije, mora iz Republike Slovenije izstopiti na za izstop določenem mejnem prehodu na zunanji meji ali kontrolni točki na notranji meji z Republiko Slovenijo najkasneje v 12 urah po vstopu v Republiko Slovenijo.

(3) Oseba iz prvega odstavka tega člena mora pri mejni kontroli oziroma kontroli na kontrolni točki ob vstopu v Republiko Slovenijo pokazati obrazec, ki je objavljen na spletni strani policije in ministrstva, pristojnega za notranje zadeve, in vsebuje naslednje podatke:

- osebno ime (ime in priimek),
- rojstni podatki (dan, mesec in leto rojstva),
- spol,
- državljanstvo,
- vrsta in številko dokumenta, s katerim prehaja državno mejo,
- registrska številka vozila, s katerim oseba potuje čez Republiko Slovenijo,
- datum in ura vstopa v Republiko Slovenijo,
- naziv vstopnega mejnega prehoda ali kontrolne točke in
- naziv izstopnega mejnega prehoda ali kontrolne točke.

(4) Osebe iz prvega odstavka tega člena morajo obrazec hraniti do izstopa iz Republike Slovenije.

(5) Minister, pristojen za notranje zadeve, lahko na predlog policije določi mejne prehode ali kontrolne točke, kjer obveznost iz drugega odstavka tega člena ne velja.

36. člen

(dokazovanje izjem za določitev karantene)

(1) Oseba, ki vstopa v Republiko Slovenijo in zanjo veljajo omejitve izrečene na podlagi 39. člena Zakona o nalezljivih boleznih (Uradni list RS, 33/06 – uradno prečiščeno besedilo in 49/20 – ZIUZEOP) oziroma na tej podlagi izdanih predpisov in na mejnih prehodih na zunanji meji in na kontrolnih točkah na notranjih mejah Republike Slovenije navaja katero izmed izjem iz teh predpisov, da se zanj ne odredi 14 dnevna karantena, mora predložiti dokaze za obstoj te izjeme.

(2) Ob vstopu v Republiko Slovenijo iz sosednje države, ki je na seznamu epidemiološko varnih držav, mora oseba iz prejšnjega odstavka predložiti tudi dokaz, da ne prihaja iz države, kjer obstaja epidemiološko visoko tveganje za okužbo z nalezljivo boleznijo COVID-19. Če ta oseba tega ne more dokazati, se šteje, kot da prihaja iz države z epidemiološko visokim tveganjem za okužbo z nalezljivo boleznijo COVID-19.

6. Financiranje dodatnih kadrov v socialno varstvenih zavodih v javni mreži

37. člen

(financiranje dodatnih kadrov)

(1) Iz proračuna Republike Slovenije se za obdobje dveh let od izdaje uredbe Vlade Republike Slovenije, s katero se podrobneje predpiše metodologija ocenjevanja potreb, pogoje in postopek dodelitve javnih sredstev, zagotavljajo sredstva za financiranje dodatnih kadrov v socialno varstvenih zavodih v javni mreži, ki v skladu s 50., 51., 52. in 54. členom Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19) izvajajo socialnovarstvene in zdravstvene storitve.

(2) Vlada Republike Slovenije uredbo iz prejšnjega odstavka izda v roku enega meseca od uveljavitve tega zakona.

III. DEL ODSTOP OD DOLOČB DOLOČENIH ZAKONOV

38. člen

(odstop od Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 glede pisne odredbe)

Ne glede na določbe četrtega odstavka 14. člena Zakona o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20, v nadaljnjem besedilu: ZIUOOPE) mora delodajalec pisno odredbo o delu s skrajšanim delovnim časom poslati Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje v roku treh delovnih dni od dneva odreditve.

39. člen

(odstop od ZIUOOPE glede vloge za dodelitev subvencije)

Ne glede na določbe prvega odstavka 16. člena ZIUOOPE mora delodajalec vlogo za dodelitev subvencije vložiti pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje najpozneje do 10. decembra 2020.

40. člen

(odstop od ZIUOOPE glede predhodnega obvestila)

Ne glede na določbe 18. člena ZIUOOPE mora delodajalec v primeru, da delavca pozove, da opravlja delo s polnim delovnim časom, o tem predhodno obvesti Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje.

41. člen

(odstop ZIUOOPE glede pridobivanja osebnih podatkov)

Ne glede na določbe 19. člena ZIUOOPE ima Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pravico brezplačno pridobivati podatke o delavcih, za katere delodajalec prejme subvencijo, tudi iz zbirk osebnih podatkov upravljalca Centralnega registra prebivalstva. Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje ima pravico o delavcih, za katere delodajalec prejme subvencijo, brezplačno pridobivati tudi davčno številko.

42. člen

(odstop od ZIUOOPE glede poslovnih subjektov)

Ne glede na določbe šestega odstavka 35. člena ZIUOOPE je ponudnik na področju turizma, pri katerem se bon vnovči, za potrebe tega člena poslovni subjekt, ki je v letu 2020:

- vpisan v Poslovni register Slovenije in
- vpisan v register nastanitvenih obratov, ki ga vodi Agencija Republike Slovenije za javno pravne evidence in storitve, kot izvajalec dejavnosti nastanitvenega obrata in
- opravlja dejavnosti po Standardni klasifikaciji dejavnosti Uredbe o standardni klasifikaciji dejavnosti

(Uradni list RS, št. 69/07 in 17/08) po Prilogi I: Standardna klasifikacija dejavnosti – SKD 2008 in Priloga II: Pojasnila k standardni klasifikaciji dejavnosti – SKD 2008:

- 55.100 – Dejavnost hotelov in drugih podobnih nastanitvenih obratov,
- 55.201 – Počitniški domovi in letovišča,
- 55.202 – Turistične kmetije s sobami,
- 55.203 – Oddajanje zasebnih sob gostom,
- 55.204 – Planinski domovi in mladinska prenočišča,
- 55.209 – Druge nastanitve za krajši čas,
- 55.300 – Dejavnost avtokampov, taborov.

43. člen

(odstop od ZIUOOPE glede kazenskih določb)

Ne glede na določbe 79. člena ZIUOOPE se z globo kaznuje delodajalec, ki prejme subvencijo, odgovorna oseba delodajalca, prejemnika subvencije, in delodajalec posameznik, prejemnik subvencije, tudi za:

- kršitev prepovedi odreditve dela s skrajšanim delovnim časom v času teka odpovednega roka (tretji odstavek 12. člena),
- kršitev obveznosti posvetovanja pred sprejemom odločitve o odreditvi dela s skrajšanim delovnim časom s sindikatom oziroma svetom delavcev oziroma obveščanja delavcev na običajen način (četrti odstavek 12. člena),
- kršitev obveznosti posvetovanja v primeru spremenjenih okoliščin odreditve dela s skrajšanim delovnim časom delodajalec (peti odstavek 12. člena),
- kršitev obveznosti posredovanja pisne odreditve Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje v roku treh delovnih dni (četrti odstavek 14. člena)
- kršitev obveznosti izročitve delavcu pisne odredbe s skrajšanim delovnim časom (četrti odstavek 14. člena),
- kršitev obveznosti izplačevanja delavcem plače in nadomestila plače (prvi odstavek 18. člena),
- kršitev obveznosti vodenja evidence o izrabi delovnega časa (tretji odstavek 18. člena),
- kršitev obveznosti predhodnega obvestila Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje v primeru, da delavca pozove, da opravlja delo s polnim delovnim časom (peti odstavek 18. člena).

44. člen

(odstop od Zakona o štipendiranju)

Ne glede na prvi odstavek 77. člena Zakona o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13, 99/13 – ZUPJS-C, 8/16, 61/17 – ZUPŠ in 31/18) in delodajalec ni dolžan vrniti prejetega zneska sofinanciranja kadrovske štipendije za štipendista, s katerim v dveh mesecih po zaključku izobraževanja ni sklenil pogodbe o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto, če izjavi, da pogodbe o zaposlitvi ni mogel skleniti zaradi posledic izjemne okoliščine epidemije COVID-19. Delodajalec mora v enem letu po preteku dvomesečnega roka iz navedenega člena, štipendistu ponuditi pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto v trajanju najmanj eno leto. Štipendist lahko ponujeno pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto zavrne s pisno izjavo, če je zaposlen pri drugem delodajalcu ali nadaljuje izobraževanje. Delodajalec, ki ravna v nasprotju s to obveznostjo, mora vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista.

45. člen

(odstop od Zakona o urejanju trga dela)

Ne glede na določbe Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10, 40/12 – ZUJF, 21/13, 63/13,

100/13, 32/14 – ZPDZC-1, 47/15 – ZZSDT, 55/17, 75/19 in 11/20 – odl. US) se za vse brezposelne osebe, ki se jim rok iz prvega odstavka 8.a člena navedenega zakona izteče v letu 2021, ta rok izteče 31. decembra 2021.

IV. DEL KAZENSKÉ DOLOČBE

46. člen

(kazenske določbe na področju delnega povračila nadomestila za začasno čakanje na delo)

(1) Z globo od 3.000 do 20.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki:

- ne omogoči administrativnega in finančnega nadzora (prvi odstavek 9. člena),
- izplača nadomestila plače v nasprotju s tem zakonom (prvi odstavek 10. člena),
- v času prejemanja delnega povračila nadomestil plače delavcem odredi nadurno delo ali ne obvesti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje v primeru, da delavca pozove, da se vrne na delo (drugi in tretji odstavek 10. člena),
- odpusti delavca v času prejemanja nadomestila plače (šesti odstavek 10. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki zaposluje deset ali manj delavcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

47. člen

(kazenske določbe na področju nadomestila zaradi odrejene karantene)

(1) Z globo od 3.000 do 20.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki:

- izplača nadomestila plače v nasprotju s tem zakonom (prvi odstavek 19. člena),
- ne omogoči administrativnega in finančnega nadzora Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje (22. člen).

(2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki zaposluje deset ali manj delavcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Za prekršek iz tega zakona se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje predpisane globe, določene s tem zakonom.

48. člen

(kazenska določba na področju uporabe mobilne aplikacije)

Z globo od 200 do 600 eurov se kaznuje posameznik, ki ravna v nasprotju z drugim odstavkom 29. člena tega zakona.

49. člen
(kazenska določba na področju tranzita oseb čez Republiko Slovenijo)

(1) Z globo 2.000 eurov se kaznuje posameznik, ki ne zapusti Republike Slovenije na za izstop določenem mejnem prehodu ali ne zapusti Republike Slovenije najkasneje v 12 urah po vstopu v Republiko Slovenijo (drugi odstavek 35. člena).

(2) Z globo 2.000 eurov se kaznuje posameznik, ki do izstopa iz Republike Slovenije ne hrani obrazca iz tretjega odstavka 35. člena tega zakona.

V. DEL
PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

50. člen
(rok za izdajo podzakonskega predpisa)

Predpis iz 32. člena tega zakona pristojni minister izda v enem mesecu od uveljavitve tega zakona.

51. člen
(začetek uporabe)

Določbe 2. do 12. člena tega zakona se uporabljajo od 1. julija 2020.

52. člen
(začetek veljavnosti)

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV ČLENOV

K 1. členu

Ta člen opredeljuje vsebino zakona, in sicer se tem zakonom določajo interventni ukrepi za pripravo na drugi val COVID-19

K 2. členu

Člen določa vsebino ukrepa delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo.

K 3. členu

Člen določa omejitve oziroma trajanje ukrepa.

K 4. členu

Člen določa pravice in obveznosti delavcev.

K 5. členu

Člen določa višino nadomestila plače.

K 6. členu

Člen ureja pravice delavcev s pravicami iz socialnih zavarovanj.

K 7. členu

Člen določa višino delnega povračila izplačanega nadomestila plače.

K 8. členu

Člen ureja postopek in način uveljavljanja povračila nadomestila plače.

K 9. členu

Člen določa izvajanje nadzora nad dodelitvijo in izplačevanjem nadomestil plače ter izvajanjem pogodbe.

K 10. členu

Ta člen določa, kakšne so obveznosti delodajalca.

K 11. členu

Ta člen določa, da inšpekcijski nadzor izvaja Inšpektorat RS za delo.

K 12. členu

Ta člen določa pogoje za dodelitev državne pomoči za predmetni ukrep.

K 13. členu

Do pravice do povračila izplačanih nadomestil plače po predlogu tega zakona upravičen delodajalec, čigar delavci zaradi odrejene karantene v skladu z zakonom, ki ureja preprečevanje in obvladovanje nalezljivih bolezni, začasno ne morejo opravljati dela in ni mogoče organizirati dela na domu.

Delodajalec lahko uveljavlja delno povračilo nadomestil plače v primeru nemožnosti opravljanja dela delavcev zaradi odrejene karantene z odločbo ministra za zdravje. Predlog zakona določa pogoj, da delodajalec poda izjavo, da za te delavce ne more organizirati dela na domu. Navedeno pravico lahko na ta način uveljavlja vsak delodajalec, ki zaposluje delavce.

K 14. členu

V primeru odreditve karantene se pri določitvi trajanja prejemanja nadomestila plače upošteva rok iz odločbe ministra za zdravje.

K 15. členu

V primeru odrejene karantene, ko delavec začasno ne more opravljati dela in delodajalec zanj ne more organizirati dela na domu, se, ob upoštevanju namena tega zakona, pravica do nadomestila plače prizna v enaki višini kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, in sicer v primeru, da je bila delavcu odrejena karantena ob prehodu meje nadomestilo za primer višje sile; v kolikor je bila delavcu odrejena karantena zaradi stika z okuženo osebo, pa je upravičen do nadomestila plače v višini, kot je določeno v ZDR-1 za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga.

Uveljavlja se obveznost delavca, da delodajalca v postavljenih rokih obvesti o razlogu za odreditev karantene in mu odločbo po prejemu tudi pošlje iz razloga obračuna nadomestila.

K 16. členu

Karantena je lahko odrejena vsem delavcem, ki so v delovnem razmerju pri določenem delodajalcu, ne glede na obliko oziroma vrsto pogodbe o zaposlitvi. To pomeni, da je lahko karantena odrejena tudi delavcem, ki so ob odrejeni karanteni odsotni z dela ali delajo s krajšim delovnim časom na podlagi predpisov o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (gre za prejemnike delnega nadomestila), predpisov o zdravstvenem zavarovanju ali predpisov o starševskem varstvu, ali nastopijo okoliščine, na podlagi katerih uveljavljajo pravice iz socialnih zavarovanj v času izvajanja ukrepa. Za te delavce se jasno določa, da zadržijo oziroma pridobijo pravice do nadomestil oziroma drugače imenovanih prejemkov oziroma plačila prispevkov iz socialnih zavarovanj, in sicer kot da bi delali. Takšno posebno enotno določitev osnove v tem zakonu so narekovala različne dikcije v navedenih predpisih s področja socialnih zavarovanj.

K 17. členu

Člen določa postopek in rok za uveljavljanje pravice delodajalca do povračila izplačanih nadomestil plač; po izteku tridesetih dni od pričetka odsotnosti delavca zaradi odrejene karantene bo navedeno pravico mogoče uveljaviti za največ tridesetih dni nazaj. Pravica se v skladu s prvim odstavkom tega člena v zakonsko določenem roku uveljavi z vlogo, ki jo delodajalci vložijo pri zavodu, in sicer v elektronski obliki. Določene so tudi obvezne priloge k vlogi, zavod pa o vlogi odloči v upravnem postopku in z delodajalcem sklene pogodbo o povračilu nadomestila plače, katere bistvene sestavine so določene v četrtem odstavku tega člena.

K 18. členu

Izplačana nadomestila plač delavcev, ki zaradi odrejene karantene ne morejo opravljati dela, Republika Slovenija povrne v celoti.

Poleg tega se s tem členom ureja tudi dinamika izplačevanja delnega povračila nadomestila plače delodajalcu in določa, za katere dni delno nadomestilo pripada delodajalcu, zakon pa ob tem prepoveduje izplačilo delodajalcem, ki delavcem ne izplačajo obračunanih nadomestil plače.

K 19. členu

V obdobju prejemanja delnega povračila izplačanih nadomestil plače v skladu s prejšnjim členom mora delodajalec delavcem izplačevati neto nadomestila plače in poravnovati prispevke za obvezna socialna zavarovanja. V primeru nespoštovanja opisanih pravil, določenih s tem členom, bo moral delodajalec v celoti vrniti prejeta sredstva.

K 20. členu

Upravičenost do delnega povračila nadomestil plače iz prejšnjega odstavka zaradi odrejene karantene traja najdlje do 30. septembra 2020.

K 21. členu

Vir sredstev za financiranje povračil izplačanih nadomestil plače je proračun Republike Slovenije.

K 22. členu

S tem členom se urejata izvrševanje in pristojnost za izvajanje nadzora zavoda nad delitvijo in izplačevanjem povračila nadomestila plače delavcem ter nad obveznostmi delodajalcev v zvezi z uveljavljanjem povračila nadomestila plače. Člen določa tudi rok hrambe podatkov, ki jih bo na podlagi predloga zakona pridobil zavod, način ravnanja s temi podatki po preteku hrambe in njihovo arhiviranje.

K 23. členu

Z namenom zagotavljanja učinkovitega nadzora nad izvajanjem delovnopравниh obveznosti iz tega zakona se določa pristojnost inšpektorjev za delo, ki lahko v primeru kršitev ukrepajo v skladu s posebnimi predpisi o inšpekciji dela in inšpekcijskem nadzoru.

K 24. členu

S predlagano dopolnitvijo se določi izjemna možnost obdelave osebnih podatkov, zlasti lokacijskih osebnih podatkov določenega posameznika, ki ima nalezljivo bolezen in je v individualno odrejani karanteni ali podobni omejitvi osebne svobode v času epidemije. V tem primeru sta človekovi pravici do varstva osebnih podatkov (38. člen Ustave RS) in do komunikacijske zasebnosti (37. člen Ustave RS) omejeni s pravicami nedotakljivosti človekovega življenja (prvi stavek 17. člena Ustave RS) ter osebne varnosti in dostojanstva (34. člen Ustave RS). Ustavna podlaga za to interpretacijo in delno zamejitev pravic je v tretjem odstavku 15. člena Ustave RS. Predlagani člen omogoča načeloma le zdravstvene ukrepe (obdelavo osebnih podatkov v te namene) v času, ko veljajo ukrepi, sprejeti na podlagi zakona, ki ureja nalezljive bolezni, ko se lahko z obdelavo lokacijskih in identifikacijskih podatkov določenega posameznika (ki ima nalezljivo bolezen in je nezakonito zapustil karanteno) zavaruje tudi zdravje, življenje ali telo drugih ljudi. Poseg mora biti nujno potreben in le začasen (nikoli trajne narave). Podlaga za obdelavo identifikacijskih osebnih podatkov ter lokacijskih osebnih podatkov je neposredno določba tega člena, gre za delno analogijo določbi 12. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov. Gre za ukrep, ki je nujen z vidika preprečevanja širjenja in obvladovanja nalezljive bolezni, tudi vsled izogibanja nujnosti vnovične razglasitve epidemije.

K 25. členu

Odreditev karantene je eden izmed posebnih ukrepov, ki jih Zakon o nalezljivih boleznih predvideva z namenom preprečevanja in obvladovanja nalezljivih bolezni. Ker gre pri odreditvi karantene za ukrep, katerega izpeljava je bistvenega pomena za varovanje javnega zdravja širše populacije, je nujno, da se vročitev odločbe, s tem pa tudi pravice in obveznosti posameznika, ki iz odločbe izhajajo, realizirajo v najkrajšem možnem času. Glede na navedeno določba zakona predvideva odmik od siceršnjih pravil vročanja upravnih pisanj, in sicer v interesu varovanja javnega zdravja. Vročitev se bo tako lahko opravila tudi po elektronski poti.

Prav tako določba zakona predvideva pravno podlago za vzpostavitev evidence o izdanih odločbah oziroma odrejenih karantenah. Natančno se opredelijo vrste podatkov, ki se bodo vodili v tej evidenci ter namen. Prav tako določba zakona predvideva, da lahko nadzorna organa, ki v skladu z Zakonom o nalezljivih boleznih že izvajata nadzor nad določbami omenjenega zakona, dostopata do podatkov v omenjeni evidenci.

K 26. členu

Predlagana dopolnitev, z namenom preprečevanja širjenja nalezljive bolezni COVID-19, določa vzpostavitev in zagotavljanje delovanja mobilne aplikacije za obveščanje oseb o stikih z okuženimi z virusom SARS-CoV-2 in osebami, ki jim je bila odrejena karantena.

K 27. členu

Določen je namen mobilne aplikacije.

K 28. členu

Z novim 28. členom se določa, da je za vzpostavitev in delovanje mobilne aplikacije odgovorno ministrstvo, pristojno za javno upravo, ter obveznost, da minister, pristojen za javno upravo, v Uradnem listu Republike Slovenije objavi datum vzpostavitve delovanja mobilne aplikacije.

K 29. členu

Ta člen določa, da je namestitev in uporaba mobilne aplikacije prostovoljna in brezplačna, razen v primerih, ko je oseba potrjeno pozitivna na virus oziroma ji je bila odrejena karantena – v teh primerih si mora ta oseba (če je imetnik pametnega telefona) mobilno aplikacijo obvezno namestiti in vanjo vnesti naključno kodo. V nasprotnem primeru bi mobilna aplikacija izgubila velik del svojega pomena.

K 30. členu

S 30. členom se določa zasnova mobilne aplikacije. Aplikacija je zasnovana tako, da anonimno beleži podatke o upoštevnih stikih med uporabniki mobilne aplikacije, v primeru pozitivnega testa na virus SARS-CoV-2 oziroma odreditve karantene pa tudi obveščanje uporabnikov o takšnih stikih z drugimi uporabniki mobilne aplikacije. Mobilna aplikacija pa ne sme omogočati identifikacije uporabnika, zbiranja podatkov o njegovi lokaciji in njegovih drugih osebnih podatkov. Glede na navedeno pri uporabi aplikacije torej ne gre za obdelavo nobenih osebnih podatkov. Dodatno anonimnost zagotavlja tudi rešitev v drugem odstavku tega člena, ki predvideva, da se uporabniku ob namestitvi dodeli naključna identifikacijska koda.

K 31. členu

V novem 31. členu je predvideno, da z namenom preprečitve zlorab uporabnik mobilne aplikacije označi v mobilni aplikaciji, da je pozitiven na virus SARS-CoV-2 oziroma da mu je bila odrejena karantena, če mu je bila res odrejena karantena oziroma je res pozitiven na virus. To se zagotavlja s tem, da skupaj z rezultati testa, iz katerih izhaja, da je uporabnik pozitiven na virus SARS-CoV-2, oziroma skupaj z odločbo o odreditvi karantene prejme naključno kodo za enkratno uporabo (QR koda), ki jo vnese v mobilno aplikacijo. Aplikacija na podlagi tega vnosa zabeležene stike tega uporabnika obvesti, da obstaja nevarnost, da bi se okužili z virusom SARS-CoV-2 zaradi dejstva, da so bili v bližini drugega uporabnika te mobilne aplikacije, ki je bil pozitiven na virus SARS-CoV-2 oziroma mu je bila odrejena karantena. Ko uporabnik v mobilni aplikaciji označi, da je pozitiven na virus SARS-CoV-2, mu mobilna aplikacija omogoči tudi vnos datuma začetka simptomov zaradi ustrezne zamejitve stikov, o katerih se uporabnike obvešča, kar pa ni nujno, saj včasih niti ni mogoče (asimptomatsko). Vnos datuma začetka simptomov ni pogoj za obveščanje stikov o nevarnosti okužbe, omogoča pa, da aplikacija učinkoviteje opredeli uporabnike, ki jih bo obvestila o stikih. S tem bi se lahko izognili morebitnemu obveščanju preširokega kroga uporabnikov in povzročanju nepotrebne panike.

K 32. členu

V 32. členu se določa podlaga za določitev upoštevnih stikov, saj niso vsi stiki takšni, da bi predstavljali nevarnost za okužbo z virusom. Minister, pristojen za zdravje, bo na podlagi strokovnih izhodišč Nacionalnega inštituta za javno zdravje, predpisal oddaljenost in trajanje stikov med uporabniki, ki jih bo aplikacija beležila. To pomeni, da aplikacija ne bo beležila stikov z naključno mimoidočimi uporabniki mobilne aplikacije in uporabniki, ki bodo oddaljeni npr. 100 metrov, ampak le stike, za katere se glede na strokovna izhodišča upošteva njihovo oddaljenost in trajanje šteje, da predstavljajo nevarnost za okužbo. Poleg tega je od strokovnih izhodišč odvisno tudi, o koliko časovno oddaljenih stikih uporabnikov z

okuženim uporabnikom oziroma uporabnikom, ki mu je bila odrejena karantena, se bo obveščalo uporabnike mobilne aplikacije.

K 33. členu

V 33. členu ureja hranjenje podatkov.

K 34. členu

V 34. členu je določeno trajanje ukrepov iz tega poglavja.

K 35. členu

Odlok o odrejanju in izvajanju ukrepov za preprečitev širjenja nalezljive bolezni COVID-19 na mejnih prehodih na zunanji meji in na kontrolnih točkah na notranjih mejah Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 83/20, 86/20 in 88/20, v nadaljnjem besedilu: Odlok) v 5. točki prvega odstavka 10. člena določa izjemo od obvezne odreditve karantene iz 9. člena Odloka za osebe, ki potujejo v tranzitu čez Republiko Slovenijo v drugo državo v 12 urah po vstopu. Ker je v praksi po vstopu osebe na ozemlje Republike Slovenije zelo težko ali celo nemogoče preveriti, ali je od vstopa osebe do izstopa minilo več kot 12 ur oziroma je zelo težko ali celo nemogoče preveriti, ali je oseba sploh zapustila ozemlje Republike Slovenije, je nad tranzitom oseb čez ozemlje Republike Slovenije potrebno uvesti sistem nadzora, ki bi zagotavljal spoštovanje določil o tranzitu oseb čez ozemlje Republike Slovenije. zato se vzpostavlja zakonska podlaga, ki omogoča tranzit in določitve izstopne točke vendar le za osebe, ki imajo dokazilo oziroma se upravičeno domneva, da jih bodo sosednje države sprejele in jim bo omogočen vstop v sosednjo državo.

Nadzor bo potekal na način, da oseba, ki želi uveljavljati izjemo Odloka iz razlogov tranzita, na obrazec, ki ga objavita Policija in Ministrstvo za notranje zadeve, vpiše zahtevane podatke in jih pokaže ob mejni kontroli na vstopu v Republiko Slovenijo. Obrazec hrani pri sebi ves čas tranzita, ozemlje pa mora zapustiti najkasneje v 12 urah od vstopa in na mejnem prehodu, ki ga navede v obrazcu. Ob morebitni policijski kontroli v notranjosti oseba s tem obrazcem dokazuje uveljavljanje izjeme tranzita. Osebi se na ta način preprečuje, da tranzit zlorablja za morebitne druge namene (nakupovanje, ustavljanje v nočiščih, obisk sorodnikov in podobno), policiji pa omogoča nadzor nad morebitnimi kršitvami tranzita.

Da se prepreči nastanek kolon na mejnih prehodih, kjer ni pričakovati visokega tveganja za prehod okuženih oseb, pa lahko minister na predlog policije določi mejne prehode, kjer tovrsten režim ni potreben oz. se ne izvaja.

K 36. členu

Zaradi možnosti dokazovanje izjem za določitev karantene, če za osebo veljajo omejitve izrečene na podlagi zakona o preprečevanju širjenja nalezljivih bolezni ob tem pa tudi možnost uveljavljanja izjem se dokazno breme prenese na osebo, ki vstopa v Slovenijo. Od njega se pričakuje, da sodeluje in predloži dokazila s katerimi bo lahko uveljavil izjemo. Če tega ne želi ali noče narediti se šteje, da izjeme ni uspel uveljaviti.

K 37. členu

Ta člen določa začasne ukrepe za omilitev posledic epidemije z zagotovitvijo sredstev za financiranje dodatnih kadrov v socialno varstvenih zavodih v javni mreži, ki v skladu s 50., 51., 52. in 54. členom Zakona o socialnem varstvu (Uradni list RS, št. 3/07 – uradno prečiščeno besedilo, 23/07 – popr., 41/07 – popr., 61/10 – ZSVarPre, 62/10 – ZUPJS, 57/12, 39/16, 52/16 – ZPPreb-1, 15/17 – DZ, 29/17, 54/17, 21/18 – ZNOrg, 31/18 – ZOA-A in 28/19) izvajajo socialno varstvene in zdravstvene storitve. Vlada Republike Slovenije sprejme uredbo, s katero se podrobneje predpiše metodologija ocenjevanja potreb, pogoje in postopek dodelitve javnih sredstev, in sicer za obdobje dveh let. Za financiranje dodatnih kadrov za izvajanje socialno varstvenih in zdravstvenih storitev se v proračunu Republike Slovenije zagotavljajo sredstva v višini 31 milijonov evrov.

K 38. členu

Za potrebe izvajanja nadzora Inšpektorata RS za delo se določa obveznost delodajalca, da predloži pisno odredbo o odreditvi krajšega delovnega časa.

K 39. členu

S predlagano dopolnitvijo se rok za vložitev vloge za dodelitev subvencije usklajuje z veljavnostjo Sporočila Komisije Začasni okvir za ukrepe državne pomoči v podporo gospodarstvu ob izbruhu COVID-19 (UL C št. 91 I z dne 20.3.2020, str. 1 in spremembe UL C št. 112 I z dne 4.4.2020, str. 1), ki predstavlja podlago za dodelitev državne pomoči in katere veljavnost je omejena najkasneje do 31. decembra 2020. Državna pomoč je upravičena in združljiva z notranjim trgom na podlagi člena 107 PDEU, v kolikor je dodeljena v navedenem obdobju, Zavod RS za zaposlovanje (v nadaljnjem besedilu: zavod) kot dajalec pomoči pa je na podlagi izdanega sklepa dolžan pogodbo o subvencioniranju iz četrtega odstavka 16. člena zakona skleniti z delodajalcem najkasneje do 31. decembra 2020.

K 40. členu

Za potrebe izvajanja nadzora Inšpektorata RS za delo se določa obveznost delodajalca, da Zavod RS za zaposlovanje predhodno obvesti o pozivu delavcu, da opravlja delo s polnim delovnim časom.

K 41. členu

Za potrebe dodeljevanja subvencij in izvajanja nadzora se drugi odstavek tega člena dopolnjuje s pravno podlago za brezplačen dostop zavoda do podatkov o delavcih, in sicer davčne številke, ki jo bo zavod pridobil iz Centralnega registra prebivalstva (CRP). Zavod potrebuje podatek o davčni številki zaradi križanja podatkov s FURS, ki ima svoje podatke vezane na davčno številko.

K 42. členu

Z navedeno spremembo se omogoča unovčitev bona pri vseh ponudnikih storitev, ki izpolnjujejo navedene pogoje (vpis v Poslovni register Slovenije, vpis v register nastanitvenih obratov in opravljanje dejavnosti po SKD 2008, in sicer: 55.100, 55.201, 55.202, 55.203, 55.204, 55.209 in 55.300) kadarkoli v letu 2020, in ne le na dan 13. marec 2020. Na ta način bodo upravičenci do bona lahko svoj bon koristili pri večih ponudnikih storitev, ki opravljajo dejavnost v eni izmed zgoraj navedenih SKD dejavnosti.

K 43. členu

Dopolnijo se kazenske določbe za kršitve obveznosti pri uveljavljanju ukrepa skrajšanega delovnega časa, opredeljene v 79. členu ZIUOOPE.

K 44. členu

ZŠtip-1 v prvem odstavku 77. člena določa, da je delodajalec dolžan s štipendistom, za katerega je prejel sofinanciranje, najkasneje v dveh mesecih po zaključku izobraževanja skleniti pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto. Če se delovno razmerje v roku dveh mesecev po zaključku izobraževanja ne sklene, mora delodajalec vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista. Ker se je zaradi izjemnih okoliščin epidemije delovni proces pri delodajalcih znatno spremenil, zaradi česar lahko pride do nezmožnosti zaposlitve štipendista s strani delodajalca, predlog novega odstavka 59. člena določa, da delodajalcu ne bo treba vrniti celotnega zneska prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije, če v enem letu po preteku dvomesečnega roka po zaključku izobraževanja, štipendistu ponudi pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto. Pri tem mora delodajalec izjaviti, da pogodbe o zaposlitvi s štipendistom v roku ni sklenil zaradi izjemne okoliščine epidemije Covid-19. Predlagana določba nadalje predvideva varovalko, da v kolikor delodajalec v enem letu po preteku dvomesečnega roka, štipendistu ne ponudi pogodbe o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto, se ponovno vzpostavi obveznost delodajalca, da mora vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista. V kolikor štipendist ne sprejme ponujene pogodbe o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto, ker se je zaposlil pri drugem delodajalcu ali ker je nadaljeval izobraževanje, delodajalec to izkazuje s pisno izjavo štipendista in priloženo ponujeno pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto.

K 45. členu

Predlaga se podaljšanje roka za pridobitvijo javno veljavnega spričevala o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika na vstopni ravni (raven zahtevnosti A1), ki v skladu s prvim odstavkom 8.a člena Zakona o urejanju trga dela znaša največ 12 mesecev po prijavi osebe v evidenco brezposelnih

oseb, pri čemer je omenjeni rok glede na prehodno določbo prvega odstavka 54. člena Zakona o spremembah in dopolnitvah Zakona o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 75/19 - ZUTD-E) začel teči štiri mesece od uveljavitve ZUTD-E, t.j. 27. aprila 2020.

Podaljšanje omenjenega roka je potrebno iz razloga, ker zaradi razglasitve epidemije COVID-19 ni bilo mogoče pravočasno izpeljati vse potrebnih postopkov za potrditev programa slovenskega jezika za tujce na ravni zahtevnosti A1. Iz enakih razlogov je prišlo tudi do preložitve izvajanja navedenega programa (t.j. izbire izvajalcev in izvedbe jezikovnih usposabljanj ter izpitov).

K 46. členu

Določijo se kazenske določbe na področju delnega povračila nadomestila za začasno čakanje na delo. Z diferenciacijo višine globe se upoštevata pomembnost vloge na trgu dela in ekonomski položaj manjših delodajalcev ne glede na statusno obliko.

K 47. členu

Določijo se kazenske določbe na področju nadomestila zaradi odrejene karantene. Z diferenciacijo višine globe se upoštevata pomembnost vloge na trgu dela in ekonomski položaj manjših delodajalcev ne glede na statusno obliko.

K 48. členu

Določijo se kazenske določbe za kršitve na področju uporabe mobilne aplikacije za sledenje.

K 49. členu

Določijo se kazenske določbe na področju tranzita oseb čez Republiko Slovenijo.

K 50. členu

Prehodna določba, ki določa rok za izdajo podzakonskega predpisa, vezanega na uporabo mobilne aplikacije za sledenje.

K 51. členu

S tem členom se določa uporaba tega zakona. Določbe o povračilu nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo se uporabljajo od 1. julija dalje. Z določitvijo, da te določbe veljajo za nazaj, se zagotavlja kontinuiteta tega ukrepa, ki bi se skladno s 25. členom ZIUOOPE prenehal izvajati s 30. junijem 2020. Taka določba izpolnjuje pogoje za retroaktivno veljavo, saj ne posega v pridobljene pravice in je v korist delavcev in delodajalcev. V skladu z odločitvijo Ustavnega sodišča RS, št. U-I-60/99 z dne 18.3.1999 vsak zakonodajalec poseg v pridobljene pravice ne pomeni tudi kršitve načela prepovedi retroaktivnosti. Kadar je zakonodajalec sicer retroaktivno, vendar dopustno posegel v pridobljene pravice (tako Ustavno sodišče tudi v odločbi št. U-I-340/96 z dne 12. 3. 1998, Uradni list RS, št. 31/98 in OdlUS VII, 48 ter v odločbi št. U-I-60/98 z dne 16. 7. 1998, Uradni list RS, št. 56/98 in OdlUS VII, 150). Pridobljene pravice niso nujno le ustavne pravice, temveč so lahko tudi druge pravice, med njimi tudi premoženjskopravne. Prepoved retroaktivnega poseganja v take pravice pa je ustavne narave. V tem smislu tudi pridobljene pravice, ki same po sebi nimajo ustavnega ranga, uživajo varstvo kot človekove pravice in temeljne svoboščine. Vendar tudi te varstva ne uživajo absolutno. Vanje je mogoče posegati v skladu s tretjim odstavkom 15. člena Ustave. Po slednjem pa je poseg v ustavno pravico dopusten v primeru, če prestane t.i. test sorazmernosti. V skladu z njim je poseg dopusten, če je nujen - v tem smislu, da cilja ni mogoče doseči z nobenim blažjim posegom v ustavno pravico ali celo brez njega; poseg mora biti tudi primeren za doseg zaželenega, ustavno dopustnega cilja (npr. varstva pravic drugih ali tudi javnega interesa, kadar je varstvo javnega interesa ustavno dopusten cilj bodisi neposredno, bodisi posredno - da se preko javnega interesa varujejo pravice drugih) - primeren v takem smislu, da je z njim ta cilj mogoče doseči; mora biti tudi sorazmeren v ožjem smislu, kar pomeni, da je pri ocenjevanju nujnosti posega treba tudi tehtati pomembnost s posegom prizadete pravice v primerjavi s pravico, ki se s tem posegom želi zavarovati, in odmeriti nujnost posega sorazmerno s težo prizadetih posledic: le v primeru, če gre varovani pravici zaradi njenega pomena absolutna prednost, je lahko dopusten tudi zelo močan poseg v prvo pravico - drugače pa mora biti teža posega v njo v sorazmerju s pomenom varovane druge pravice (tako tudi v odločbi št. U-I-137/93 z dne 2. 6. 1994, Uradni list RS, št. 42/94 in OdlUS III, 62). Tak test je treba opraviti tudi v primeru, kadar zakon posega v pridobljene pravice, ki same po sebi niso ustavnega ranga. Določbe, za katere se predvideva uporaba za nazaj, v splošnem ne posegajo v pridobljene pravice. V kolikor pa posegajo v pričakovano oziroma morebiti pridobljeno pravico, pa je to nujno potrebno za doseg varstva javnega interesa, to je preprečitev kumuliranja ugodnosti po tem zakonu in varstva javnega interesa in javnih financ v obdobju, v katerem se utemljuje (na podlagi kazalcev glede

posledic epidemije) pričakuje visok delež dodatnih odhodkov države in bistveno znižan delež prihodkov države, kar izhaja tako iz ocen Mednarodnega denarnega sklada in Urada RS za makroekonomske analize in razvoj, ki napovedujeta znižanje bruto domačega proizvoda oziroma pomembnejšo upočasnitev njegove rasti. Z blažjim posegom navedenega cilja, preprečitev kumuliranja določenih ugodnosti ni mogoče doseči, saj gre za ukrepe, ki so namenjeni blažitvi posledic epidemije (torej za ukrepe zelo omejene narave, tudi časovno) in jih na drugačen način kot s posegom v pričakovane oziroma pridobljene pravice za zagotovitev enakosti različnih skupin upravičencev ni mogoče doseči.

K 52. členu

S členom se določa veljavnost zakona.

IV. PREDLOG ZAKONA RAZVELJAVLJA OZ. POSEGA V DOLOČBE NASLEDNJIH ZAKONOV

Zakon o interventnih ukrepih za omilitev in odpravo posledic epidemije COVID-19 (Uradni list RS, št. 80/20)

14. člen

(pravice in obveznosti delavcev)

(1) Delavec, ki mu je začasno odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom, ohrani vse pravice in obveznosti iz delovnega razmerja, kot da bi delal polni delovni čas, razen tistih, ki so drugače urejene s tem zakonom.

(2) V skladu s tem zakonom ima delavec v času začasno odrejenega dela s skrajšanim delovnim časom:

- pravico do plačila za delo v času, ko dejansko dela,
- za čas do polnega delovnega časa, ko v okviru odrejenega skrajšanega delovnega časa ne dela, pravico do nadomestila plače, kot je določena z zakonom, ki ureja delovna razmerja, za primer začasne nezmožnosti zagotavljanja dela iz poslovnega razloga,
- pravico do odmora med delovnim časom v sorazmerju s časom, prebitim na delu,
- obveznost, da na zahtevo delodajalca opravlja delo s polnim delovnim časom.

(3) Če je delavec v času začasno odrejenega dela s skrajšanim delovnim časom odsoten z dela v primerih, določenih z zakonom, ki ureja delovna razmerja, ima mesečno pravico do nadomestila plače v višini, kot je določena z zakonom, pri čemer se upošteva delovna obveznost delavca, kot je določena s pogodbo o zaposlitvi za polni delovni čas. Osnova za višino nadomestila plače se določi glede na plačo, ki bi jo delavec prejel, kot če bi delal polni delovni čas.

(4) Delodajalec pisno odredi delavcu delo s skrajšanim delovnim časom. V pisnem napotilu določi obseg skrajšanega delovnega časa, ki ne sme biti krajši od polovice polnega delovnega časa, čas trajanja dela s skrajšanim delovnim časom, razporeditev delovnega časa ali način razporeditve delovnega časa, čas trajanja odmora med delom, višino povračila stroškov v zvezi z delom, možnost in način poziva delavcu, da delo ponovno opravlja s polnim delovnim časom ter višino nadomestila plače.

(5) Delavec se lahko v času odrejenega skrajšanega delovnega časa v skladu z določbami zakona, ki ureja trg dela, prijavi v evidenco iskalcev zaposlitve in se lahko vključi v ukrepe, ki se zagotavljajo prijavljenim iskalcem zaposlitve.

(6) V času dela s polnim delovnim časom delavec ni zavezan izvajati aktivnosti iz ukrepov aktivne politike

zaposlovanja v skladu z zakonom, ki ureja trg dela.

(7) Če se delavec na podlagi soglasja delodajalca vključi v ukrepe iz petega odstavka tega člena, je ne glede na določbo drugega odstavka tega člena, osnova za nadomestilo plače določena v višini, kot je določena v sedmem odstavku 137. člena Zakona o delovnih razmerjih (Uradni list RS, št. 21/13, 78/13 – popr., 47/15 – ZZSDT, 33/16 – PZ-F, 52/16, 15/17 – odl. US, 22/19 – ZPosS in 81/19).

16. člen (postopek uveljavljanja subvencije)

(1) Delodajalcu se dodeli subvencija na podlagi vloge za dodelitev subvencije (v nadaljnjem besedilu: vloga), ki jo skupaj z dokazili o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 12. člena tega zakona vloži pri Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje najpozneje v 15 dneh po odreditvi skrajšanega delovnega časa.

(2) Delodajalec vlogi iz prejšnjega odstavka priloži:

- dokazila o izpolnjevanju pogojev iz prvega odstavka 12. člena tega zakona,
- podpisano izjavo, s katero se zaveže, da v obdobju prejemanja subvencije in še mesec dni po tem obdobju ne bo kršil prepovedi odpuščanja iz drugega odstavka 18. člena tega zakona,
- soglasje za objavo podatkov iz 20. člena tega zakona.

(3) Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje o vlogi iz prvega odstavka tega člena odloči s sklepom v 15 dneh od prejema vloge. Zoper sklep ni pritožbe, možen pa je upravni spor.

(4) Delodajalec na podlagi sklepa iz prejšnjega odstavka z Zavodom Republike Slovenije za zaposlovanje sklene pogodbo o subvencioniranju (v nadaljnjem besedilu: pogodba), v kateri se določijo medsebojna razmerja, obveznosti in odgovornosti pogodbenih strank. Pogodba mora zlasti vsebovati predmet, višino, način izplačila subvencije, pogoje in način vračila subvencije, čas prejemanja subvencije, spremljanje, poročanje, sankcije za kršitve ter nadzor nad izvajanjem.

18. člen (obveznosti delodajalca)

(1) V obdobju prejemanja subvencije mora delodajalec delavcem, ki jim je odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom, redno izplačevati plačo in nadomestilo plače v sorazmernem delu glede na odrejeno delež dela oziroma delnega začasnega čakanja na delo.

(2) Delodajalec ne sme:

- v obdobju prejemanja subvencije in še mesec dni po tem obdobju začeti postopka odpovedi pogodbe o zaposlitvi iz poslovnega razloga delavcem, ki jim je odredil delo s skrajšanim delovnim časom, ali odpovedati pogodbe o zaposlitvi večjemu številu delavcev iz poslovnih razlogov, razen če je bil program razreševanja presežnih delavcev sprejet že pred 13. marcem 2020 in delodajalec za te delavce ni uveljavil subvencije po tem zakonu ali ZIUZEOP (kršitev prepovedi odpuščanja) in

- v obdobju iz prejšnjega odstavka odrejati nadurnega dela, neenakomerno razporediti ali začasno

prerazporediti delovnega časa, če to delo lahko opravi z delavci, ki jim je odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom.

(3) Delodajalec je dolžan voditi evidenco o izrabi delovnega časa delavca, ki mu odredi delo s skrajšanim delovnim časom v skladu s tem zakonom, na način, da je iz nje razviden čas prihoda in odhoda z dela. Čas prihoda in odhoda z dela se mora vpisati v evidenco o izrabi delovnega časa ob dejanskem prihodu in odhodu delavca z dela.

(4) Delodajalec mora sporočiti Zavodu Republike Slovenije za zaposlovanje, da je delavcu odredil delo s skrajšanim delovnim časom po tem zakonu, najpozneje v treh delovnih dneh od dneva odreditve.

(5) Če delodajalec ravna v nasprotju s prvim, drugim, tretjim ali četrtem odstavkom tega člena, mora prejeta sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi v celoti vrniti.

(6) Delodajalec, ki prejema ali je prejemal sredstva po tem zakonu, mora prejeta sredstva z zakonitimi zamudnimi obrestmi vrniti v celoti, če začne postopke likvidacije po zakonu, ki ureja gospodarske družbe, v obdobju:

- prejetanja sredstev in
- po prenehanju prejetanja sredstev, ki je enako obdobju prejetanja sredstev.

(7) Delodajalec, ki je prejel subvencijo na podlagi tega zakona, mora v primeru, da je od uveljavitve tega zakona prišlo do izplačila dobička, nakupov lastnih delnic ali lastnih poslovnih deležev, izplačil nagrad poslovodstvu oziroma dela plač za poslovno uspešnost poslovodstvu, izplačanih v letu 2020 oziroma za leto 2020, o tem seznaniti FURS. Prejeta sredstva mora vrniti po vročitvi odločbe, skupaj z zakonsko določenimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od dneva prejema subvencije do dneva vračila.

19. člen

(izvajanje nadzora nad dodelitvijo subvencije)

(1) Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje opravlja nadzor nad dodelitvijo in izplačevanjem subvencije po tem zakonu.

(2) Za potrebe dodeljevanja subvencij in izvajanje nadzora ima Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje pravico brezplačno pridobivati podatke o delavcih, za katere delodajalec prejme subvencijo, in sicer osebno ime, EMŠO, zavarovalno podlago, dejanski in polni delovni čas ter izplačane plače in plačane prispevke za socialno varnost, iz obstoječih zbirk osebnih podatkov Zavoda za zdravstveno zavarovanje Slovenije, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje Slovenije in FURS in od delodajalca evidenco izrabe delovnega časa.

(3) Podatki, ki jih pridobi Zavod Republike Slovenije za zaposlovanje na podlagi tega zakona, se ne smejo pošiljati tretjim osebam, hranijo pa se deset let po njihovi pridobitvi, razen v anonimizirani obliki za raziskovalne namene.

(4) Po preteku roka hrambe iz prejšnjega odstavka se podatki blokirajo in obravnavajo v skladu s predpisi, ki urejajo poslovanje organov javne uprave s stalno zbirko dokumentarnega gradiva oziroma ravnanje z javnim arhivskim gradivom.

(5) Po blokiranju v skladu s prejšnjim odstavkom se podatki iz drugega odstavka tega člena hranijo 30 let.

35. člen

(bon za izboljšanje gospodarskega položaja na področju potrošnje turizma)

(1) S tem zakonom se ureja bon z namenom odprave posledic epidemije v turizmu za izboljšanje gospodarskega položaja na področju potrošnje turizma (v nadaljnjem besedilu: bon).

(2) Upravičenec do bona je oseba s stalnim prebivališčem v Republiki Sloveniji na dan 13. marca 2020 (v nadaljnjem besedilu: upravičenec), ki je:

- polnoletna oseba oziroma oseba, ki bo v letu 2020 dopolnila 18 let (v nadaljnjem besedilu: polnoletni upravičenec), in je upravičena do bona v višini 200 eurov,
- ostale osebe, ki ne izpolnjujejo starostnega pogoja, izpolnjujejo pa pogoj glede stalnega prebivališča (v nadaljnjem besedilu: mladoletni upravičenec), so upravičene do bona v višini 50 eurov.

(3) Bon, ki se glasi na mladoletnega upravičenca, unovčijo zanj starši oziroma zakoniti zastopnik ali druga oseba, h kateri je mladoletni upravičenec z odločbo pristojnega organa zaupan v varstvo in vzgojo in za mladoletnega upravičenca dejansko skrbi (npr. rejnik, odgovorna oseba zavoda, kamor je mladoletni upravičenec nameščen). Bon se unovči na podlagi izjave, ki je določena z uredbo iz desetega odstavka tega člena.

(4) Bon, ki se glasi na polnoletnega upravičenca, ki je postavljen pod skrbništvo, unovči zanj skrbnik. Bon se unovči na podlagi izjave skrbnika, ki je določena z uredbo iz desetega odstavka tega člena.

(5) Bon je prenosljiv med upravičenčevimi sorodniki v ravni vrsti do drugega kolena (stari starši, starši, otroci, otroci zakonca ali zunajzakonskega partnerja, vnuki), zakonci, zunajzakonskimi partnerji, partnerji v sklenjeni ali nesklenjeni partnerski zvezi ter med otroci in njihovimi zakonitimi zastopniki, če to niso njihovi starši. Bon je prenosljiv le na osebo, ki izpolnjuje pogoje iz drugega odstavka tega člena in se ne deduje. Bon je prenosljiv in se unovči na podlagi izjave, ki je določena z uredbo iz desetega odstavka tega člena.

(6) Ponudnik na področju turizma (v nadaljnjem besedilu: ponudnik storitev), pri kateremu se bon unovči, je za potrebe tega člena poslovni subjekt, ki je na dan 13. marca 2020:

- vpisan v Poslovni register Slovenije in
- vpisan v register nastanitvenih obratov, ki ga vodi Agencija Republike Slovenije za javno pravne evidence in storitve (v nadaljnjem besedilu: AJPEŠ), kot izvajalec dejavnosti nastanitvenega obrata in
- opravlja dejavnosti po Standardni klasifikaciji dejavnosti Uredbe o standardni klasifikaciji dejavnosti (Uradni list RS, št. 69/07 in 17/08) po Prilogi I: Standardna klasifikacija dejavnosti – SKD 2008 in Priloga II: Pojasnila k standardni klasifikaciji dejavnosti – SKD 2008:
 - 55.100 – Dejavnost hotelov in drugih podobnih nastanitvenih obratov,
 - 55.201 – Počitniški domovi in letovišča,
 - 55.202 – Turistične kmetije s sobami,
 - 55.203 – Oddajanje zasebnih sob gostom,
 - 55.204 – Planinski domovi in mladinska prenočišča,

- 55.209 – Druge nastanitve za krajši čas,
- 55.300 – Dejavnost avtokampov, taborov.

(7) Bon se glasi na upravičenca in se unovči od začetka uporabe uredbe iz desetega odstavka tega člena do 31. decembra 2020. Bon je evidentiran kot dobroimetje v korist upravičenca v informacijskem sistemu FURS. Povračilo sredstev s strani FURS na podlagi unovčenih bonov se izvede najpozneje v 30 dneh.

(8) Bon se unovči za nastanitev ali za nastanitev z zajtrkom (v nadaljnjem besedilu: storitev). V primeru plačila storitve z bonom, ponudnik storitve za istovrstno storitev upravičencu ne sme zaračunavati višje cene, kot v primeru plačila z drugimi plačilnimi sredstvi.

(9) Če upravičenec bona ne unovči za storitev iz prejšnjega odstavka do 31. decembra 2020, ne more zahtevati izplačila bona v denarju od Republike Slovenije.

(10) Ponudnik storitve oziroma upravičenec od FURS prejme sredstva v višini unovčenega bona. Ponudnik storitve sredstva prejme na podlagi potrditve upravičenca v elektronskem sistemu FURS oziroma na podlagi predložene pisne potrditve upravičenca in kopije njegove osebne izkaznice ali potnega lista. Ponudnik storitve je dolžan hraniti predložene pisne potrditve upravičenca, kopije njegove osebne izkaznice ali potnega lista in vse izjave, ki so opredeljene v uredbi Vlade Republike Slovenije, do poteka zastaralnega roka za nadzor iz sedemnajstega odstavka tega člena in 82. člena tega zakona. Način unovčitve bona preko informacijskega sistema FURS, povračila sredstev s strani FURS in način vodenja evidence bonov iz šestnajstega odstavka tega člena predpiše Vlada Republike Slovenije z uredbo v osmih dneh po uveljavitvi tega zakona.

(11) Sredstva za izplačilo bona zagotavlja Republika Slovenija iz proračuna Republike Slovenije.

(12) Ne glede na zakon, ki ureja dohodnino, se od bona ne plača dohodnina.

(13) Bon se ne šteje v dohodek pri uveljavljanju pravic po predpisih, ki urejajo pravice iz javnih sredstev.

(14) Podatke o upravičencu do bona iz drugega odstavka tega člena FURS pridobi iz Centralnega registra prebivalstva (v nadaljnjem besedilu: CRP), ki ga vodi Ministrstvo za notranje zadeve (v nadaljnjem besedilu: MNZ):

- ime in priimek,
- EMŠO,
- datum in kraj rojstva,
- spol,
- državljanstvo,
- naslov stalnega prebivališča.

FURS upravičencu do bona, ki še nima dodeljene davčne številke, davčno številko dodeli po uradni dolžnosti na podlagi podatkov iz CRP. MNZ podatke iz CRP posreduje FURS v petih dneh po uveljavitvi tega zakona.

(15) Za namen izvajanja tega člena FURS pridobi podatke iz sistema eTurizem AJPES, ki vključuje podatke iz registra nastanitvenih obratov in podatke iz knjige gostov, ki jih na podlagi zakona, ki ureja prijavo prebivališča, v sistem eTurizem AJPES posreduje ponudnik storitev, in sicer:

- zaporedno številko prijave gosta,
- podatke o gostu: ime in priimek gosta, datum rojstva gosta ter številko in vrsto identifikacijskega dokumenta gosta,
- datum prihoda in odhoda gosta,

- podatke o ponudniku storitev: naziv ponudnika storitev, matično številko ponudnika storitev, ter naslov oziroma sedež in poslovni naslov ponudnika storitev,
- podatke o nastanitvenem obratu: naziv, naslov ter identifikacijsko številko nastanitvenega obrata iz registra nastanitvenih obratov na dan 13. marca 2020.

Podatke iz zgoraj naštetih alinej AJPES zagotavlja FURS za goste, prijavljene v sistem eTurizem AJPES z datumom prihoda gosta od dneva uveljavitve tega zakona do 31. decembra 2020. AJPES začne posredovati podatke v sedmih dneh po uveljavitvi tega zakona. AJPES podatke zagotavlja FURS z neposrednim prevzemom podatkov.

(16) FURS za namen unovčitve bona in povračila sredstev v skladu s tem členom pridobi osebne podatke, navedene v štirinajstem in petnajstem odstavku tega člena, podatke, posredovane z vnosom ponudnika storitev v informacijski sistem FURS ter uporabi podatke iz davčnega registra. Na osnovi teh podatkov FURS vzpostavi zbirko osebnih podatkov – evidenco bonov, ki vsebuje podatke:

- o upravičencu do bona,
- podatke o ponudniku storitve ter nastanitvenemu obratu, kjer je upravičenec unovčil bon in
- podatke o izplačilu bona.

FURS vodi in upravlja evidenco bonov na podlagi predhodne povezave zbirk osebnih podatkov. Za povezovanje podatkov iz petnajstega odstavka tega člena se uporabi številka in vrsta identifikacijskega dokumenta oziroma ime in priimek ter datum rojstva gosta – upravičenca, če upravičenec nima identifikacijskega dokumenta. Podatki se v evidenci bonov hranijo pet let, nato se izbrišejo.

(17) Nadzor nad ponudnikom storitev in upravičencem do bona iz tega člena izvaja Tržni inšpektorat Republike Slovenije v skladu s predpisi, ki urejajo inšpekcijski nadzor. FURS Tržnemu inšpektoratu Republike Slovenije na zahtevo zagotavlja potrebne podatke za izvajanje nadzora:

- podatke o ponudniku storitev: matična številka ponudnika storitve in davčna številka;
- podatke o osebi, ki je vnovčila bon – upravičencu do bona: osebno ime upravičenca do bona, davčna številka;
- datum prihoda in odhoda upravičenca.

59. člen

(sofinanciranje kadrovske študijske štipendije)

(1) Ne glede na četrty odstavek 77. člena ZŠtip-1, delodajalec ni dolžan vrniti prejetega zneska sofinanciranja kadrovske študijske štipendije za študenta, ki mu je odpovedal pogodbo o zaposlitvi, pri čemer je delovno razmerje trajalo manj kot eno leto, če izjavi, da je pogodbo o zaposlitvi odpovedal zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo. Delodajalec mora v enem letu po odpovedi pogodbe o zaposlitvi študentu ponuditi pogodbo o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto, katere trajanje skupaj s trajanjem odpovedane pogodbe o zaposlitvi je najmanj eno leto. Če je študent že zaposlen pri drugem delodajalcu, delodajalec to izkaže z izjavo študenta, da ponudbe zaradi zaposlitve ne sprejema. Delodajalec, ki ravna v nasprotju s to obveznostjo, mora vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske študijske štipendije za tega študenta.

(2) Določba prejšnjega odstavka velja tudi za obveznosti iz pogodb o posrednem sofinanciranju kadrovske študijske štipendije, sklenjenih na podlagi ZŠtip-1, pri čemer mora ne glede na prejšnji odstavek skupno trajanje odpovedane pogodbe o zaposlitvi in ponujene pogodbe o zaposlitvi za ustrezno delovno mesto ustrezati obveznosti iz sklenjene pogodbe o študentiranju.

(3) Ne glede na prvi odstavek 78. člena ZŠtip-1 mora študent, ki je že zaposlen pri delodajalcu, v

osemnajstih mesecih zaključiti izobraževanje. Če štipendist izobraževanja ne zaključi v osemnajstih mesecih po zaposlitvi, mora delodajalec vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista.

(4) Ne glede na prvi odstavek 80. člena ZŠtip-1, je delodajalec prost obveznosti zaposlitve štipendista, če izjavi, da je prenehal zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo.

(5) Ne glede na drugi odstavek 81. člena ZŠtip-1 delodajalec ni dolžan vrniti prejetega zneska sofinanciranja kadrovske štipendije za šolsko oziroma študijsko leto 2019/2020 za štipendista, za katerega je prejemal sofinancirano kadrovsko štipendijo, če:

- delodajalec izjavi, da štipendistu ni mogel omogočiti opravljanja enomesečne delovne prakse zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo,
- štipendist izjavi, da ni mogel opraviti enomesečne delovne prakse pri delodajalcu zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo.

(6) Ne glede na peti odstavek 88. člena ZŠtip-1, se lahko z aneksom k pogodbi o štipendiranju delodajalec in štipendist dogovorita o zamiku izplačila štipendij za največ šest mesecev, če delodajalec izjavi, da štipendije ne more izplačati v roku zaradi izjemnih okoliščin v zvezi z epidemijo.

(7) Če se naknadno ugotovi, da je delodajalec oziroma štipendist iz tega člena v izjavi navedel neresnične podatke, je delodajalec dolžan vrniti znesek sofinancirane kadrovske štipendije v skladu z Zakonom o štipendiranju (Uradni list RS, št. 59/07, 63/07 – popr., 40/09, 62/10 – ZUPJS, 40/12 – ZUJF in 57/12 – ZPCP-2D in 56/13 – ZŠtip-1) in ZŠtip-1.

(8) Ukrepi iz tega člena se uporabljajo najpozneje do zaključka šolskega oziroma študijskega leta 2020/2021.

79. člen

(kazenske določbe na področju subvencioniranja skrajševanja delovnega časa)

(1) Z globo od 10.000 do 50.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki prejme subvencijo in:

- krši prepoved odpuščanja po drugem odstavku 18. člena tega zakona,
- v obdobju iz prvega odstavka 18. člena tega zakona odredi nadurno delo, neenakomerno razporedi ali začasno prerazporedi delovni čas, če to delo lahko opravi z delavci, ki jim je odrejeno delo s skrajšanim delovnim časom (druga alineja drugega odstavka 18. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki prejme subvencijo in zaposluje deset ali manj delavcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, prejemnika subvencije, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, prejemnik subvencije, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(5) Za prekršek iz tega člena se sme v hitrem postopku izreči globa tudi v znesku, ki je višji od najnižje

predpisane globe, določene s tem členom.

80. člen

(kazenske določbe na področju delnega povračila nadomestila za začasno čakanje na delo)

(1) Z globo od 3.000 do 20.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki:

- ne omogoči administrativnega in finančnega nadzora (prvi odstavek 31. člena),
- izplača nadomestila plače v nasprotju s tem zakonom (prvi odstavek 32. člena),
- v času prejemanja delnega povračila nadomestil plače delavcem odredi nadurno delo ali ne obvesti Zavoda Republike Slovenije za zaposlovanje v primeru, da delavca pozove, da se vrne na delo (drugi in tretji odstavek 32. člena).

(2) Z globo od 1.500 do 8.000 eurov se kaznuje delodajalec, ki zaposluje deset ali manj delavcev, če stori prekršek iz prejšnjega odstavka.

(3) Z globo od 450 do 2.000 eurov se kaznuje odgovorna oseba delodajalca, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

(4) Z globo od 450 do 1.200 eurov se kaznuje delodajalec posameznik, če stori prekršek iz prvega odstavka tega člena.

Zakon o štipendiranju (Uradni list RS, št. 56/13, 99/13 – ZUPJS-C, 8/16, 61/17 – ZUPŠ in 31/18)

77. člen

(obveznost zaposlitve štipendista)

(1) Delodajalec je dolžan s štipendistom, za katerega je prejemal sofinanciranje, najkasneje v dveh mesecih po zaključku izobraževanja skleniti pogodbo o zaposlitvi na ustrezno delovno mesto.

(2) Ob soglasju sklada ali RRA je izjemoma lahko rok za zaposlitev daljši za toliko časa, kolikor trajajo zakonsko predpisane obveznosti, ki jih mora po zaključku izobraževanja izpolniti štipendist in brez katerih ne more opravljati poklica, za katerega je prejemal štipendijo.

(3) Pogodba o zaposlitvi iz prejšnjega odstavka mora biti sklenjena s polnim delovnim časom. Ne glede na prejšnji stavek se lahko v izjemnih primerih pogodba o zaposlitvi sklene z delovnim časom, ki je krajši od polnega, pri čemer se obveznost trajanja zaposlitve preračuna na polni delovni čas.

(4) Če se delovno razmerje iz prejšnjega odstavka sklene za čas, krajši od enega leta, mora delodajalec vrniti celoten znesek prejetega sofinanciranja kadrovske štipendije za tega štipendista.

(5) Ustrezno delovno mesto je takšno delovno mesto, ki ustreza zaključeni ravni izobrazbe in področju izobraževanja štipendista.

(6) Izpolnitev obveznosti zaposlitve štipendista se lahko odloži zaradi razlogov, določenih v prvem odstavku 87. člena tega zakona, za čas trajanja teh razlogov, vendar največ za eno leto.

(7) Ne glede na prvi odstavek tega člena lahko, ob predhodnem soglasju delodajalca, štipendist, ki je zaključil srednje poklicno izobraževanje, nadaljuje z izobraževanjem na poklicno-tehniškem izobraževanju oziroma štipendist, ki je zaključil visokošolski študijski program prve stopnje, nadaljuje z izobraževanjem

na študijskem programu druge stopnje. Po zaključku izobraževanja je delodajalec dolžan s štipendistom skleniti pogodbo o zaposlitvi v skladu s tem členom.

Zakon o urejanju trga dela (Uradni list RS, št. 80/10, 40/12 – ZUJF, 21/13, 63/13, 100/13, 32/14 – ZPDZC-1, 47/15 – ZZSDT, 55/17, 75/19 in 11/20 – odl. US)

8.a člen
(znanje slovenskega jezika)

(1) Brezposelna oseba, ki je državljan tretje države, mora znati slovenski jezik, kar izkaže s pridobitvijo javno veljavnega spričevala o uspešno opravljenem izpitu iz znanja slovenskega jezika na vstopni ravni (raven zahtevnosti A1) najpozneje v 12 mesecih po prijavi v evidenco brezposelnih oseb. Morebitna odjava in ponovna prijava v evidenco brezposelnih oseb, izvedeni v tem času, na tek roka ne vplivata.

(2) Ne glede na prejšnji odstavek se tek roka prekine:

- če se državljan tretje države odjavi iz evidence brezposelnih oseb zaradi vključitve v zavarovanje za primer brezposelnosti, ki je podlaga za pridobitev denarnega nadomestila,
- če se vključi v drug program aktivne politike zaposlovanja,
- če obstajajo opravičljivi zdravstveni razlogi za opustitev obveznosti iz naslova aktivnega iskanja zaposlitve, ki neprekinjeno trajajo več kot en mesec.

(3) Tek roka iz prve alineje prejšnjega odstavka se nadaljuje ob prvi ponovni prijavi državljana tretje države v evidenco brezposelnih oseb, tek roka iz druge in tretje alineje prejšnjega odstavka pa se nadaljuje po prenehanju vključitve v program aktivne politike zaposlovanja oziroma po prenehanju obstoja opravičljivih zdravstvenih razlogov za opustitev obveznosti iz naslova aktivnega iskanja zaposlitve.

(4) Ne glede na prvi odstavek tega člena mora državljan tretje države, ki je prejemnik denarnega nadomestila več kot 12 mesecev, izpit iz prvega odstavka tega člena opraviti do prenehanja prejemanja denarnega nadomestila.

(5) Po izteku roka iz prvega odstavka tega člena mora državljan tretje države ob ponovni prijavi v evidenco brezposelnih oseb pogoj iz prvega odstavka tega člena izpolnjevati že ob prijavi. Zavod ob ponovni prijavi po uradni dolžnosti preveri izpolnjevanje pogoja iz prvega odstavka tega člena in v primeru neizpolnjevanja tega vloge državljana tretje države za vpis v evidenco brezposelnih oseb zavrne.

(6) Ne glede na določbo prejšnjega odstavka se državljan tretje države, ki ob ponovni prijavi v evidenco brezposelnih oseb ne izpolnjuje pogoja iz prvega odstavka tega člena, izpolnjuje pa pogoje za priznanje pravice do denarnega nadomestila, vpiše v evidenco brezposelnih oseb in se, če pogoja iz prvega odstavka tega člena ne izpolni, v evidenci vodi za čas upravičenosti do denarnega nadomestila.

(7) Šteje se, da je pogoj iz prvega odstavka tega člena izpolnjen, če je državljan tretje države:

- dokončal osnovno šolo v Republiki Sloveniji;
- dokončal katerikoli javnoveljavni izobraževalni program za pridobitev izobrazbe v Republiki Sloveniji;
- dokončal katerikoli javnoveljavni študijski program v Republiki Sloveniji, ki se je izvajal v slovenskem jeziku;
- dokončal osnovno ali srednjo šolo s slovenskim učnim jezikom na območjih, na katerih živijo pripadniki avtohtone slovenske narodne skupnosti v sosednjih državah;
- že pridobil javno veljavno listino, s katero izkazuje znanje slovenskega jezika vsaj na vstopni ravni

(raven zahtevnosti A1).

(8) Državljan tretje države se lahko enkrat vključi v tečaj in enkrat pristopi k izpitu iz slovenskega jezika na vstopni ravni (raven zahtevnosti A1) na podlagi vključitve v ukrep aktivne politike zaposlovanja. Če se državljan tretje države ponovno prijavi v evidenco brezposelnih oseb, pa pred odjavo tečaja ni zaključil ali ga je zaključil, pa ni pristopil k opravljanju izpita iz prvega odstavka tega člena, se lahko ponovno vključi v tečaj in pristopi k izpitu.

(9) Državljan tretje države, ki je končal manj kot šest razredov osnovne šole ali izkaže, da ni zmožen pisnega sporazumevanja, se pa govorno sporazumeva, izkaže izpolnjevanje pogoja iz prvega odstavka tega člena s potrdilom o uspešno opravljenem izpitu iz govornega sporazumevanja v slovenskem jeziku na vstopni ravni (raven zahtevnosti A1).

(10) Obvezne preizkuse iz znanja slovenskega jezika iz prvega odstavka tega člena izvaja Center za slovenščino kot drugi in tuji jezik Filozofske fakultete Univerze v Ljubljani v skladu z 61. členom Zakona o izobraževanju odraslih (Uradni list RS, št. 6/18).